

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 17.7.2013
COM(2013) 534 final

2013/0255 (APP)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta

{SWD(2013) 274 final}

{SWD(2013) 275 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Euroopan unionin talousarviota vahingoittavien rikosten syytteesenpano kuuluu nykyään jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, eikä unionilla ole toimivaltaa tällä alalla. Vaikka tällaiset rikokset saattavat aiheuttaa erittäin merkittävää vahinkoa, kansalliset viranomaiset eivät lainvalvontaresurssiensa rajallisuuden vuoksi kaikissa tapauksissa tutki niitä tai nosta syytteitä niiden perusteella. Tästä seuraa, että kansalliset lainvalvontatoimet tällä alalla jäävät helposti hajanaisiksi, eivätkä viranomaiset useinkaan huomaa näiden rikosten rajatylittävää ulottuvuutta.

Rajatylittävien petostapausten käsitteleminen edellyttäisi tehokkaita tutkinta- ja syytetoimia, joita olisi koordinoitava tiiviisti EU:n tasolla. Tiedonvaihto ja koordinointi eivät nykytasollaan riitä tähän, vaikka unionin elimet (mm. Eurojust, Europol ja Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF) ovatkin tehostaneet toimintaansa. Koordinoinnissa, yhteistyössä ja tiedonvaihdossa törmätään lukuisiin ongelmiin ja rajoituksiin, koska vastuu jakautuu monille eri viranomaisille, jotka hoitavat eri tehtäviä eri lainkäyttöalueilla. Lainkäyttöviranomaisten petostentorjuntatoiminnassa on jatkuvasti puutteita eri tasoilla ja eri viranomaisten välillä. Nämä puutteet ovat keskeinen syy siihen, että EU:n taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia ei tutkita tehokkaasti eikä niistä nosteta syytteitä.

Eurojustin ja Europolin yleisenä tehtävänä on edistää tiedonvaihtoa ja koordinoita kansallisia rikostutkimuksia ja syytetoimia, mutta niillä ei ole valtaa itse toteuttaa tutkinta- ja syytetoimia. OLAFin tehtävänä on puolestaan tutkia EU:hun vaikuttavia petoksia ja laittomia toimia, mutta sen toimivaltuudet rajoittuvat hallinnollisiin tutkimuksiin. Kansallisten lainkäyttöviranomaisten toiminta on usein hidasta, vain pieni osa tutkimuksista johtaa syytteen nostamiseen, ja eri jäsenvaltioiden tuloksissa on eroja. Näistä syistä jäsenvaltioiden lainkäyttötoimia petosten torjumiseksi ei nykyisellään voida pitää tehokkaina, ennaltaehkäisevinä ja yhtäläisinä, kuten SEUT-sopimuksessa edellytetään.

Koska jäsenvaltioiden rikostutkinta- ja syyttäjäviranomaiset eivät nykytilanteessa kykene varmistamaan yhtäläistä suojelua ja täytäntöönpanoa, unionilla on paitsi toimivalta myös velvollisuus toimia. Oikeudelliselta kannalta tätä edellytetään SEUT-sopimuksen 325 artiklassa. Kun otetaan huomioon tällä alalla sovellettavat unionin säännöt, unionilla on myös parhaat edellytykset suojata omia taloudellisia etujaan muun muassa ajamalla syytteitä näitä etuja vahingoittavien rikosten tekijöitä vastaan. SEUT-sopimuksen 86 artikla muodostaa tarvittavan oikeusperustan uudelle unionin tasoiselle syyttäjäviranomaiselle. Sen perustamisen tavoitteena on korjata nykyisen, pelkästään kansallisiin toimiin perustuvan lainvalvontajärjestelmän puutteet ja parantaa näiden toimien johdonmukaisuutta ja koordinointia.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on perustaa Euroopan syyttäjänvirasto ja määrittellä sen toimivaltuudet ja menettelyt. Sillä täydennetään aiempaa säädösehdotusta¹, jossa määritellään rikokset ja niihin sovellettavat seuraamukset.

Tämä ehdotus on osa lainsäädäntöpakettia, johon kuuluu myös Eurojustin uudistamista koskeva ehdotus.

¹ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin – COM(2012) 363 final, 11.7.2012.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Komissio on asetusehdotusta laatiessaan kuullut laajasti sidosryhmiä eri yhteyksissä. Ehdotusta on pohjustanut myös Euroopan syyttäjänvirastosta jo yli kymmenen vuoden ajan käyty keskustelu². Valmistelemissa kuulemisissa pohdittiin tärkeimpiä tähän asetukseen liittyviä kysymyksiä, muun muassa erilaisia institutionaalisia, oikeudellisia, organisatorisia ja operatiivisia järjestelyjä EU:n tasoisen järjestelmän perustamiseksi unionin taloudellisia etuja vahingoittaviin rikoksiin liittyviä tutkinta- ja syytetoimia varten.

Vuoden 2012 alkupuolella julkaistiin internetin välityksellä kaksi kyselyä. Toinen niistä oli suunnattu oikeusalan ammattilaisille ja toinen yleisölle. Vastauksissa suhtauduttiin yleisesti ottaen myönteisesti uusiin toimenpiteisiin aineellisen ja menettelyjä koskevan säädöskehityksen vahvistamiseksi. Samoin useimmat vastaajat kannattivat Euroopan syyttäjänviraston perustamista. Vastaajat esittivät myös useita yksityiskohtaisempia ehdotuksia ja kysymyksiä muun muassa Euroopan syyttäjänviraston suhteesta kansallisiin syyttäjäviranomaisiin, viraston toimivallasta johtaa ja koordinoita tutkimuksia sekä mahdollisista ongelmista viraston menettelysääntöjen yhdenmukaistamisessa EU:n laajuisesti. Samoihin aikoihin useissa jäsenvaltioissa tehtiin kyselyä tukevaa kenttätutkimusta. Lisäksi vuoden 2012 aikana ja alkuvuodesta 2013 järjestettiin seuraavat keskustelut ja kokoukset EU:n tasolla:

- Korkeimmissa oikeuksissa toimivien syyttäjien ja vastaavien viranomaisten verkoston tapaaminen, Budapest, 25.–26. toukokuuta 2012.
- Konferenssi: *A Blueprint for the European Public Prosecutor's Office?* Luxemburg, 13.–15. kesäkuuta 2012. Tähän Euroopan syyttäjänviraston toimintamallia käsittelevään konferenssiin osallistui tiedemaailman, EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden korkean tason edustajia ja asiantuntijoita.
- Komission varapuheenjohtajan Viviane Redingin ja jäsenvaltioiden ylimpien syyttäjien tapaaminen, Bryssel, 26. kesäkuuta 2012. Tilaisuudessa käytiin avoin keskustelu unionin taloudellisten etujen suojaamiseen liittyvistä erityiskysymyksistä.
- Komissio järjesti 18. lokakuuta 2012 kokouksen Eurojustin uudistamiseen liittyvistä kysymyksistä. Samassa yhteydessä keskusteltiin jäsenvaltioiden edustajien kanssa myös Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta. Kokouksessa kannatettiin yleisesti tiiviin yhteyden luomista Eurojustin ja Euroopan syyttäjänviraston välille.
- OLAFin kymmenennessä petostentorjunnasta vastaavien syyttäjien konferenssissa Berliinissä 8.–9. marraskuuta 2012 oli tilaisuus pohtia, millä tavoin kansalliset syyttäjät ja mahdollisesti perustettava Euroopan syyttäjänvirasto toimisivat yhteen.
- Puolustusasianajajien (CCBE ja ECBA) kanssa 26. marraskuuta 2012 pidetyssä epävirallisessa tapaamisessa tarkasteltiin epäiltyjen menettelytakeita. Päätelmissä esitettiin menettelytakeisiin liittyviä suosituksia.
- Eurooppaoikeuden akatemian (ERA) seminaari Euroopan syyttäjänvirastosta, ”Towards the European Public Prosecutor’s Office (EPPO)”, 17. ja 18. tammikuuta 2013.

² Ks. vihreä kirja yhteisön taloudellisten etujen rikosoikeudellisesta suojaamisesta ja Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta, KOM(2001) 715 lopullinen, 11.12.2001, ja sen seurantaraportti, KOM(2003) 128 lopullinen, 19.3.2003.

- EU:n kriminaalipolitiikkaa käsittelevä komission asiantuntijaryhmän kokous, Bryssel, 23. tammikuuta 2013.
- Jatkotapaaminen ECBA:n ja CCBE:n edustajien kanssa, Bryssel, 9. huhtikuuta 2013.

Lisäksi vuoden 2012 jälkipuoliskolla ja vuoden 2013 alussa järjestettiin useita kahdenvälisiä tapaamisia jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa.

Komissio on tehnyt politiikkavaihtoehtoja koskevan vaikutusten arvioinnin, jossa otettiin huomioon mm. ulkopuolisen selvityksen (erillissopimus JUST/2011/JPEN/FW/0030.A4) tulokset. Selvityksessä tarkasteltiin erilaisia Euroopan syyttäjänviraston perustamiseen liittyviä vaihtoehtoja. Vaikutusten arvioinnissa katsottiin, että Euroopan syyttäjänviraston perustaminen unionin hajautettuna yhdysvirastona, joka hyödyntää kansallisia lainkäyttöjärjestelmiä, olisi sekä toiminnallisesti että taloudellisesti edullisinta.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1. Oikeusperusta

Ehdotuksen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 86 artikla. Sen 1 kohdan mukaan ”[u]nionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten torjumiseksi neuvosto voi erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetuilla asetuksilla perustaa Eurojustin pohjalta Euroopan syyttäjänviraston. Neuvosto tekee ratkaisunsa yksimielisesti Euroopan parlamentin hyväksynnän saatuaan.” Saman artiklan 2 kohdassa määritellään Euroopan syyttäjänviraston toimivaltuudet seuraavasti: ”Euroopan syyttäjänvirastolla, joka on tarvittaessa yhteydessä Europoliin, on toimivalta tutkia unionin niitä taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia, jotka määritetään 1 kohdassa tarkoitettussa asetuksessa, sekä asettaa syytteeseen niiden tekijät ja niihin osalliset. Se toimii syyttäjän tehtävissä tällaisia tekoja koskevissa rikosasioissa jäsenvaltioiden toimivaltaisissa tuomioistuimissa.” Artiklan 3 kohdassa määritellään artiklan nojalla annettavien asetusten aineellinen soveltamisala: ”Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla asetuksilla säädetään Euroopan syyttäjänviraston perussäännöstä, sen tehtävien hoitamista koskevista ehdoista, sen toimintaan sovellettavista ja todisteiden hyväksyttävyyttä koskevista menettelysäännöistä sekä Euroopan syyttäjänviraston tehtäviensä hoidossa toteuttamien menettelyyn liittyvien toimien oikeudelliseen valvontaan sovellettavista säännöistä.”

3.2. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Unionin toimille on tarvetta, koska suunnitellulla toimella on ilmeinen unionin ulottuvuus. Sen toteuttaminen edellyttää unionin omia taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten ohjausta ja koordinoitua unionin tasolla. SEUT-sopimuksen 310 artiklan 6 kohdan ja 325 artiklan mukaisesti sekä unionin että jäsenvaltioiden edellytetään suojaavan näitä etuja. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tämä tavoite voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa ainoastaan unionin tasolla. Kuten edellä on todettu, unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten syytteeseenpano on nykyään kokonaan jäsenvaltioiden viranomaisten tehtävänä. Tilanne on epätydyttävä, koska näin ei pystytä saavuttamaan tuloksellisen rikostorjunnan tavoitetta riittävän hyvin.

Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on edellä kuvatun tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen. Ehdotuksessa on päädytty kaikissa tapauksissa ratkaisuihin, joilla puututaan mahdollisimman vähän jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmiin ja institutionaalisiin rakenteisiin. Ehdotuksen keskeinen sisältö, kuten tutkintatoimiin sovellettava lainvalinta, valtuutettujen syyttäjien lukumäärä sekä Euroopan syyttäjänviraston ja laillisuusvalvontajärjestelmän hajautettu luonne, on pyritty määrittämään siten, että ei ylitetä sitä, mikä on ehdotuksen päätavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

Unionin toimivallasta torjua petoksia ja muita sen taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia määrätään yksiselitteisesti SEUT-sopimuksen 86 ja 325 artiklassa. Koska unionin toimivalta ei ole alisteista jäsenvaltioiden toimivaltaan nähden ja koska sen käyttäminen on tarpeen unionin taloudellisten etujen suojan tehostamiseksi, ehdotetussa säädöspaketissa noudatetaan toissijaisuusperiaatteen vaatimusta.

3.3. Ehdotuksen kuvaus luku luvulta

Ehdotuksen tärkeimpinä tavoitteina on

- edistää unionin taloudellisten etujen tuloksellisempaa suojelua ja oikeusalueen kehittämistä sekä lisätä EU:n yritysten ja kansalaisten luottamusta unionin toimielimiin siten, että samalla kunnioitetaan kaikkia EU:n perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia
- luoda yhtenäinen eurooppalainen järjestelmä EU:n taloudellisia etuja vahingoittavien rikoksien tutkintaa ja syytteenpääntä varten
- varmistaa tehokkaammat ja tuloksellisemmat tutkinta- ja syytetoimet EU:n taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten torjunnassa
- lisätä syytetoimien ja sen myötä myös tuomioiden määrää sekä vilpillisesti hankittujen unionin varojen takaisinperintää
- varmistaa EU:n toimijoiden ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välinen tiivis yhteistyö ja tehokas tiedonvaihto
- tehostaa EU:n taloudellisiin etuihin vaikuttavien rikosten ennaltaehkäisyä.

3.3.1. I luku: Kohde ja määritelmät

Ensimmäisessä luvussa esitetään asetuksen aihe, joka on Euroopan syyttäjänviraston perustaminen. Lisäksi siinä määritellään joitakin asetustekstissä käytettäviä ilmaisuja, kuten 'unionin taloudelliset edut'.

3.3.2. II luku: Yleiset säännöt

Luvussa säädetään Euroopan syyttäjänviraston perustehtävistä ja käsitellään sen asemaa ja rakennetta uutena unionin rikostutkinta- ja syytetoimista vastaavana virastona. Lisäksi säädetään yksityiskohtaisesti Euroopan syyttäjän, hänen varasyyttäjiensä ja valtuutettujen Euroopan syyttäjien nimittämisestä ja erottamisesta. Luvussa esitetään myös uuden viraston keskeiset toimintaperiaatteet.

Luvun 1 jaksossa (Euroopan syyttäjänviraston asema, organisaatio ja rakenne) tarkennetaan, miten Euroopan syyttäjänviraston osat liittyvät yhteen ja mitä tehtäviä sille annetaan. Ehdotuksen mukaan Euroopan syyttäjänvirasto on uusi unionin elin, jolla on oma oikeushenkilöllisyys. Lisäksi säännellään sen suhdetta Eurojustiin. Euroopan syyttäjänviraston keskeisinä piirteinä mainitaan riippumattomuus ja vastuuvollisuus. Tällä pyritään varmistamaan, että se on tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltuuksiaan käyttäessään suojassa vaikutusyrityksiltä. Ehdotuksessa kuvaillaan myös Euroopan syyttäjänviraston rakenne pääpiirteissään.

Euroopan syyttäjän, varasyyttäjiensä ja viraston henkilöstön nimittämis- ja erottamismenettelyihin sovellettavista säännöistä säädetään luvun 2 jaksossa (Euroopan syyttäjänviraston jäsenten nimittäminen ja erottaminen). Euroopan syyttäjän nimittämismenettely on suunniteltu niin, että se takaa hänen riippumattomuutensa unionin toimielimistä ja vastuuvollisuutensa niitä kohtaan, kun taas hänen erottamisestaan vastaa Euroopan unionin tuomioistuin. Valtuutettujen Euroopan syyttäjien nimittämisestä ja

erottamisesta vastaa puolestaan Euroopan syyttäjä. Menettelyllä pyritään varmistamaan heidän integroitumisensa kansallisiin syyttäjälaitoksiin.

Luvun 3 jaksossa (Perusperiaatteet) kuvaillaan keskeisiä periaatteita, joita sovelletaan Euroopan syyttäjänviraston toimintaan, kuten Euroopan unionin perusoikeuskirjan noudattaminen, oikeasuhteisuus, kansallisen lainsäädännön soveltaminen asetuksen täytäntöönpanossa, menettelyn puolueettomuus, tutkintatoimien lainmukaisuus ja riipeys sekä jäsenvaltioiden velvollisuus avustaa Euroopan syyttäjänvirastoa sen tutkinta- ja syytetoimissa.

Luvun 4 jaksossa (Euroopan syyttäjänviraston toimivalta) selvennetään, mitkä rikokset kuuluvat Euroopan syyttäjänviraston aineellisen toimivallan piiriin. Nämä rikokset määritellään viittaamalla kansallisiin säädöksiin, joilla unionin lainsäädäntö (direktiivi 2013/xx/EU) pannaan täytäntöön. Ehdotustekstissä tehdään ero kahden eri rikostyyppin välillä. Ensimmäisen tyyppin rikokset kuuluvat automaattisesti Euroopan syyttäjänviraston toimivallan piiriin (12 artikla). Euroopan syyttäjänvirastolla voi olla toimivaltaa myös toiseen ryhmään kuuluvien rikosten suhteen (13 artikla) silloin, kun niillä on tiettyjä yhteyksiä ensimmäisen tyyppin rikoksiin. Viraston toimivalta on kuitenkin vahvistettava erikseen. Tässä jaksossa säädetään myös siitä, miten Euroopan syyttäjänvirasto käyttää toimivaltaansa näiden rikosten suhteen.

3.3.3. III luku: Tutkinta- ja syytetoimia sekä oikeudenkäyntiä koskevat menettelysäännöt

Luku kattaa Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimien keskeisen sisällön. Säännöksissä käsitellään muun muassa sitä, miten kansalliset tuomioistuimet valvovat Euroopan syyttäjänviraston toimintaa, minkälaisia päätöksiä virasto voi tehdä sen jälkeen kun tutkinta on valmistunut, miten virasto täyttää syyttäjän tehtävänsä, ja kuinka hankittuja todisteita voidaan käyttää tuomioistuimessa, jossa asia käsitellään.

Luvun 1 jaksossa (Tutkinta) säädetään Euroopan syyttäjänviraston toimintaan sovellettavista yleisistä säännöistä, jotka koskevat muun muassa tietolähteitä, tutkinnan aloittamista ja toteuttamista sekä sitä, miten virasto voi hankkia lisätietoa tietokannoista tai pyytää tietojen keräämistä.

Luvun 2 jaksossa (Tietojen käsittely) selitetään, miten asianhallintajärjestelmä toimii.

Euroopan syyttäjänviraston käytettävissä olevista erilaisista tutkintatoimista ja niiden käytön edellytyksistä säädetään 3 jaksossa (Tutkintatoimet). Ehdotuksessa ei säännellä näitä eri toimia yksityiskohtaisesti vaan edellytetään kansallisen lainsäädännön soveltamista.

Luvun 4 jaksossa (Tutkinnan päättäminen ja syyttäjänvaltuudet) säädetään erityyppisistä päätöksistä, joita Euroopan syyttäjänvirasto voi tehdä tutkinnan päätteeksi, muun muassa päätös syytteen nostamisesta tai asian käsittelyn lopettamisesta.

Luvun 5 jaksossa (Todisteiden hyväksyttävyyden) säännellään Euroopan syyttäjänviraston keräämien ja esittämien todisteiden kelpuuttamista tuomioistuimessa, jossa asiaa käsitellään.

Kansallisten tuomioistuinten menetetyksi tuomitseman omaisuuden arvon siirtämistä säännellään 6 jaksossa (Menetetyksi tuomitseminen).

3.3.4. IV luku: Menettelytakeet

Tässä luvussa säädetään takeista, jotka koskevat Euroopan syyttäjänviraston menettelyissä osallisina olevia henkilöitä. Takeiden on oltava oikeusnormien, erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan, mukaiset. Säännöksissä viitataan joidenkin oikeuksien osalta unionin lainsäädäntöön (erilaisia prosessuaalisia oikeuksia rikosoikeudenkäynneissä koskevat direktiivit), mutta sen lisäksi niissä määritellään itsenäisesti eräitä muita oikeuksia, joista ei ole vielä annettu unionin lainsäädäntöä. Siten näillä säännöksillä annetaan epäillyille ja muille

henkilöille unionin tasoista lisäsuojaa, jota sovelletaan kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen menettelytakeiden lisäksi.

3.3.5. V luku: Laillisuusvalvonta

SEUT-sopimuksen 86 artiklan 3 kohdassa määrätään, että unionin lainsäätaja vahvistaa säännöt, joita sovelletaan Euroopan syyttäjänviraston tehtäviensä hoidossa toteuttamien, menettelyyn liittyvien toimien oikeudelliseen valvontaan. Tämä kuvastaa Euroopan syyttäjänviraston erityisluonnetta, jonka vuoksi se poikkeaa kaikista muista unionin elimistä ja virastoista ja jonka vuoksi tarvitaan laillisuusvalvontaa koskevia erityissääntöjä.

SEUT-sopimuksen 86 artiklan 2 kohdassa määrätään, että Euroopan syyttäjänvirasto toimii syyttäjän tehtävissä jäsenvaltioiden toimivaltaisissa tuomioistuimissa. Myös viraston tutkintatoimet liittyvät tiiviisti mahdollisiin syytetoimiin, ja niiden vaikutus kohdistuu pääasiassa jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmiin. Useimmiten kansalliset lainvalvontaviranomaiset toteuttaisivat tällaisia toimia Euroopan syyttäjänviraston ohjeiden mukaan, joissakin tapauksissa saatuaan ensin kansallisen tuomioistuimen luvan siihen. Vaikka Euroopan syyttäjänvirasto on unionin elin, sen toiminnan vaikutukset kohdistuvat siis pääasiassa kansallisiin oikeusjärjestelmiin. Siksi on aihetta rinnastaa Euroopan syyttäjänvirasto kansallisiin viranomaisiin sen tutkinta- ja syytetoimien laillisuuden valvonnan kannalta. Tästä seuraa, että kaikkien sellaisten Euroopan syyttäjänviraston toimien, joista voidaan nostaa kanteita, laillisuuden valvonta olisi annettava kansallisten tuomioistuinten tehtäväksi. Euroopan unionin tuomioistuimella ei siis tulisi olla suoraa toimivaltaa ratkaista näitä toimia koskevia kanteita SEUT-sopimuksen 263, 265 ja 268 artiklan nojalla, koska laillisuusvalvonnan kannalta niitä ei olisi pidettävä unionin elimen toimina.

SEUT-sopimuksen 267 artiklan mukaisesti kansallisilla tuomioistuimilla on mahdollisuus, tai tietyissä tapauksissa velvollisuus, esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä unionin oikeuden sellaisten säännösten tulkinnasta tai pätevydestä, joilla on merkitystä Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimien laillisuuden valvonnan kannalta. Tällaisia kysymyksiä voidaan esittää muun muassa tämän asetuksen tulkinnasta. Koska Euroopan syyttäjänvirasto pidetään laillisuusvalvonnan kannalta kansallisena viranomaisena, kansalliset tuomioistuimet voivat siirtää unionin tuomioistuimen ratkaistavaksi ainoastaan sen toimiin liittyviä tulkintariitoja. Näin varmistetaan ennakkoratkaisumenettelyn avulla, että asetusta sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla unionin alueella, ja toisaalta Euroopan syyttäjänviraston toimien pätevyys voidaan riitauttaa kansallisissa tuomioistuimissa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3.3.6. VI luku: Tietosuoja

Luvussa säädetään tietosuojasäännöistä, joilla täsmennetään ja täydennetään Euroopan syyttäjänviraston osalta lainsäädäntöä, jota sovelletaan unionin elinten suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn (erityisesti yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001). Kaiken Euroopan syyttäjänviraston toiminnan yhteydessä suoritettavan henkilötietojen käsittelyn valvonta annetaan Euroopan tietosuojavaltuutetun tehtäväksi.

3.3.7. VII luku: Varainhoitoa ja henkilöstöä koskevat säännökset

Luvussa on säännöksiä Euroopan syyttäjänviraston talousarviosta ja henkilöstöstä. Ne perustuvat sovellettavaan unionin lainsäädäntöön, talousarvion osalta unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annettuun Euroopan parlamentin ja

neuvoston asetukseen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja henkilöstön osalta asetukseen N:o 31 (ETY), sellaisena kuin se on muutettuna.

3.3.8. VIII luku: Euroopan syyttäjänviraston ja sen kumppanien välisiä suhteita koskevat säännökset

Tässä luvussa säännellään Euroopan syyttäjänviraston suhteita unionin toimielimiin ja muihin elimiin sekä ulkopuolisiin toimijoihin. Euroopan syyttäjänviraston ja Eurojustin välisiin suhteisiin sovelletaan erityissäännöksiä niiden läheisten operatiivisten yhteyksien sekä hallinnon ja johdon välisten yhteyksien vuoksi.

3.3.9. IX luku: Yleiset säännökset

Yleisissä säännöksissä käsitellään institutionaalisia kysymyksiä, joita nousee esiin aina, kun perustetaan uusi unionin virasto tai toimisto. Säännökset perustuvat suurelta osin EU:n erillisvirastoja koskevaan yhteiseen lähestymistapaan, mutta niissä otetaan huomioon Euroopan syyttäjänviraston erityisluonne lainkäyttöviranomaisena. Niissä säädetään muun muassa viraston oikeudellisesta asemasta, toimintaedellytyksistä, kielijärjestelyistä, avoimuusvaatimuksista, petostentorjuntasäännöistä, turvallisuusluokiteltujen tietojen käsittelystä, hallinnollisista tutkimuksista ja vastuusäännöistä.

3.3.10. X luku: Loppusäännökset

Loppusäännöksissä käsitellään asetuksen täytäntöönpanoa. Niissä säädetään muun muassa täytäntöönpanosäännösten antamisesta, siirtymäsäännöksistä, hallinnollisista säännöistä ja asetuksen voimaantulosta.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksessa pyritään kustannustehokkuuteen EU:n talousarvion kannalta. Osa OLAFin nykyisistä määrärahoista on tarkoitettu käyttämään Euroopan syyttäjänviraston keskustuomipaikan perustamiseen. Lisäksi uusi virasto saa hallinnollista tukea Eurojustilta.

Valtuutettujen Euroopan syyttäjien asemasta syntyy rajallisia lisäkustannuksia, koska he toimivat jäsenvaltioista käsin mutta ovat silti erottamaton osa Euroopan syyttäjänvirastoa. Koska valtuutetuilla syyttäjillä on kaksoisrooli unionin syyttäjinä ja kansallisina syyttäjinä, heille maksetaan palkkaa EU:n talousarviosta ja heihin sovelletaan EU:n henkilöstösääntöjä.

Koska Euroopan syyttäjänviraston perustamisvaihe kestää todennäköisesti useita vuosia, henkilöstöä siirretään virastoon vähitellen OLAFista ja OLAFin henkilöstöä ja henkilöstömäärärahoja vähennetään vastaavasti sitä mukaa. Euroopan syyttäjänviraston toiminta pääsee täyteen vauhtiin vasta, kun sen henkilöstö on täysilukuinen. Tähän päästään vuonna 2023, jolloin virastossa on 235 tointa, joista 180 henkilöstötaulukon mukaista ja 55 ulkopuolista tointa. Tällä henkilöstömäärällä vuoden 2023 arvioidut henkilöstömenot olisivat 35 miljoonaa euroa.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 86 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

kuultuaan Euroopan tietosuojavaltuutettua,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sekä unionilla että jäsenvaltioilla on velvollisuus suojella unionin taloudellisia etuja rikoksilta, jotka aiheuttavat joka vuosi merkittävää taloudellista vahinkoa. Asianomaiset kansalliset viranomaiset eivät kuitenkaan tällä hetkellä riittävässä määrin tutki näitä rikoksia eivätkä nosta niistä syytteitä.
- (2) Euroopan syyttäjänviraston perustamista ennakoidaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevista määräyksistä.
- (3) SEUT-sopimuksessa edellytetään nimenomaisesti, että Euroopan syyttäjänvirasto perustetaan Eurojustin pohjalta. Sen vuoksi asetuksessa olisi luotava yhteyksiä niiden välille.
- (4) Euroopan syyttäjänviraston tehtävänä on SEUT-sopimuksen mukaan torjua unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia.
- (5) Unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten laajuuden ja vaikutusten vuoksi niiden torjuminen voidaan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti saavuttaa parhaiten unionin tasolla. Unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten syytteen esittäminen on nykyään kokonaan jäsenvaltioiden viranomaisten tehtävänä. Tällä tavalla tavoitetta ei saavuteta riittävän hyvin. Koska unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia koskevien kansallisten syytetoimien hajanaisuuden vuoksi jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on Euroopan syyttäjänviraston perustaminen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla siten, että Euroopan syyttäjänvirastolle annetaan yksinomainen toimivalta nostaa syyte tällaisista rikoksista, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.
- (6) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja sen varmistamiseksi, että asetuksen vaikutus jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin ja institutionaaliin rakenteisiin on mahdollisimman vähäinen.

- (7) Euroopan syyttäjänviraston tehtävänä olisi oltava tutkia rikoksia, jotka vahingoittavat unionin taloudellisia etuja, ja asettaa niiden tekijät syytteeseen ja tuomittaviksi. Tämä edellyttää itsenäisiä tutkinta- ja syytteeseenpanovaltuuksia sekä muun muassa mahdollisuutta suorittaa rikostutkintaa rajat ylittävissä tai monimutkaisissa tapauksissa.
- (8) Euroopan syyttäjänviraston organisaatorakenteen olisi mahdollistettava nopea ja tehokas päätöksenteko rikostutkinnan ja syytteen nostamisen yhteydessä riippumatta siitä, liittyvätkö ne yhteen vai useampaan jäsenvaltioon.
- (9) Euroopan syyttäjänviraston tutkintatoimien toteuttaminen olisi annettava pääsääntöisesti jäsenvaltioissa toimivien valtuutettujen Euroopan syyttäjien tehtäväksi. Tapauksissa, jotka koskevat useita jäsenvaltioita tai jotka ovat erityisen monimutkaisia, tutkinnan ja syytteeseenpanon toteuttaminen tehokkaasti saattaa edellyttää, että Euroopan syyttäjällä on myös toimivaltuudet antaa ohjeita kansallisille lainvalvontaviranomaisille.
- (10) Koska Euroopan syyttäjänvirastolle on määrä antaa tutkinta- ja syytteeseenpanovaltuuksia, olisi säädettävä institutionaalista takeista, jotta varmistetaan sen riippumattomuus ja vastuuvollisuus unionin toimielimiin nähden.
- (11) Tiukka vastuuvollisuus täydentää Euroopan syyttäjänvirastolle tässä asetuksessa myönnettyjä toimivaltuuksia ja riippumattomuutta. Euroopan syyttäjä on kaikilta osin vastuussa hänelle Euroopan syyttäjänviraston päällikkönä kuuluvien tehtävien suorittamisesta, ja tässä ominaisuudessa hänellä on institutionaalinen vastuuvollisuus unionin toimielimiin nähden viraston yleisestä toiminnasta. Tästä seuraa, että mikä tahansa unionin toimielimistä voi tietyissä olosuhteissa, kuten vakavan rikkomuksen vuoksi, pyytää Euroopan unionin tuomioistuinta panemaan Euroopan syyttäjän viralta. Vastuuvollisuus olisi yhdistettävä tiukkaan laillisuuden valvontaan niin, että Euroopan syyttäjänvirasto saa käyttää tutkinnassa pakkokeinoja ainoastaan lainkäyttöviranomaisen luvalla ja asiaa käsittelevän tuomioistuimen olisi varmistettava, että sille esitettyjen todisteiden hankkimisessa on noudatettu Euroopan unionin perusoikeuskirjaa.
- (12) Jotta voidaan varmistaa Euroopan syyttäjänviraston toiminnan johdonmukaisuus ja siten unionin taloudellisten etujen yhtäläinen suoja, viraston organisaatorakenteen olisi mahdollistettava kaikkien sen toimivaltaan kuuluvien tutkinta- ja syytetoimien keskitetty koordinointi ja ohjaus. Sen vuoksi Euroopan syyttäjänvirastolla olisi oltava keskitetty rakenne, jonka päätöksenteosta vastaa Euroopan syyttäjä.
- (13) Tehokkuuden maksimoimiseksi ja kustannusten minimoimiseksi Euroopan syyttäjänviraston olisi noudatettava hajauttamisperiaatetta, jonka mukaan tutkimusten ja syytetoimien toteuttamisesta vastaavat jäsenvaltioissa toimivat valtuutetut Euroopan syyttäjät. Euroopan syyttäjänviraston olisi tukeuduttava kansallisiin viranomaisiin, kuten poliisiviranomaisiin, erityisesti pakkotoimien täytäntöönpanossa. Kaikilla kansallisilla viranomaisilla ja alalla toimivilla unionin elimillä, kuten Eurojust ja Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', on vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti velvollisuus aktiivisesti tukea Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimia sekä toimia mahdollisimman tiiviissä yhteistyössä sen kanssa.
- (14) Nimettyjen jäsenvaltioissa toimivien valtuutettujen Euroopan syyttäjien tai näiden kansallisen henkilöstön olisi toteutettava Euroopan syyttäjänviraston operatiivisia toimintoja Euroopan syyttäjän ohjauksessa ja hänen lukuunsa. Euroopan syyttäjällä ja varasyyttäjillä olisi oltava käytössään heille tämän asetuksen mukaan kuuluvien tehtävien hoitamiseen tarvittava henkilöstö. Euroopan syyttäjänvirastoa olisi pidettävä jakamattomana kokonaisuutena.
- (15) Euroopan syyttäjän nimittämismenettelyn avulla olisi varmistettava hänen riippumattomuutensa, ja hänen olisi saatava legitiimiytensä unionin toimielimiltä. Euroopan syyttäjän varasyyttäjät olisi nimitettävä samalla menettelyllä kuin Euroopan syyttäjät.

- (16) Valtuutettujen Euroopan syyttäjien nimittämismenettelyn avulla olisi varmistettava, että he ovat Euroopan syyttäjänviraston erottamaton osa ja että heidät integroidaan sekä operatiivisesti että rakenteellisesti kansallisiin oikeusjärjestelmiin ja syyttäjälaitoksiin.
- (17) Euroopan unionin perusoikeuskirja muodostaa yhteisen perustan epäiltyjen oikeuksien suojaamiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä sekä esitutkinta- että oikeudenkäyntivaiheessa. Euroopan syyttäjänviraston olisi kaikessa toiminnassaan kaikilta osin kunnioitettava näitä oikeuksia.
- (18) Euroopan syyttäjänviraston olisi tutkinta- ja syytetoimissaan noudatettava oikeasuhteisuuden, puolueettomuuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteita suhteessa epäiltyyn. Tähän sisältyy velvollisuus tutkia kaikenlaisia, sekä epäillyn **syllisyyteen että hänen syyttömyyteensä viittaavia todisteita**.
- (19) On tarpeen vahvistaa työjärjestys, jota Euroopan syyttäjänvirasto noudattaa toiminnassaan. Koska olisi suhteetonta säätää sen tutkinta- ja syytetoimiin sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä, asetuksessa olisi ainoastaan lueteltava tutkintatoimet, joita Euroopan syyttäjänviraston voi olla tarpeen käyttää, ja jätettävä muut yksityiskohdat, erityisesti näiden toimien toteuttamiseen liittyvät säännöt, säänneltäviksi kansallisessa lainsäädännössä.
- (20) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi ja unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia koskevan nollatoleranssin varmistamiseksi Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimien olisi perustuttava syytepakkoperiaatteeseen, mikä tarkoittaa sitä, että sen olisi aloitettava tutkinta ja tietyin lisäedellytyksin nostettava syyte jokaisesta sen toimivallan piiriin kuuluvasta rikoksesta.
- (21) Euroopan syyttäjänviraston aineellisen toimivallan olisi rajoitettava unionin taloudellisia etuja vahingoittaviin rikoksiin. Toimivallan laajentaminen koskemaan rajatylittävää vakavaa rikollisuutta edellyttäisi Eurooppa-neuvoston yksimielistä päätöstä.
- (22) Unionin taloudellisia etuja vahingoittavat rikokset liittyvät usein läheisesti muihin rikoksiin. Jotta menettelyt olisivat tehokkaita ja vältettäisiin rikkomasta periaatetta, jonka mukaan samasta rikoksesta ei voi nostaa syytettä kahdesti (*ne bis in idem*), Euroopan syyttäjänviraston toimivallan olisi katettava myös rikokset, joita ei kansallisissa lainsäädännöissä ole varsinaisesti määritelty unionin taloudellisia etuja vahingoittaviksi rikoksiksi, mutta joiden tunnusmerkistö on sama kuin unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten ja erottamattomasti niihin liittyvä. Kun on kysymys tällaisista monitahoisista tapauksista, joissa unionin taloudellisia etuja vahingoittava rikos on ensisijainen, Euroopan syyttäjänviraston olisi käytettävä toimivaltaansa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisista viranomaisista kuultuaan. Ensisijaisuus olisi todettava sellaisilla perusteilla kuin rikoksen taloudellinen vaikutus unioniin ja kansallisiin talousarvioihin, uhrien määrä ja muut rikoksen vakavuuteen liittyvät seikat tai sovellettavat seuraamukset.
- (23) Unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten osalta Euroopan syyttäjänviraston toimivallan olisi oltava ensisijainen suhteessa kansalliseen toimivaltaan, jotta voitaisiin varmistaa tutkinta- ja syytetoimien johdonmukaisuus ja ohjaus unionin tasolla. Jäsenvaltioiden viranomaisten olisi toteutettava näitä rikoksia koskevia toimia ainoastaan, jos Euroopan syyttäjänvirasto sitä pyytää, elleivät kiireelliset toimenpiteet ole tarpeen.
- (24) Koska Euroopan syyttäjänviraston olisi voitava nostaa syytteitä kansallisissa tuomioistuimissa, sen toimivallan määrittelyssä olisi viitattava sellaisiin jäsenvaltioiden rikoslain säännöksiin, joissa kriminalisoidaan unionin taloudellisia etuja vahingoittavat teot tai laiminlyönnit ja

määritetään niihin sovellettavat seuraamukset saattamalla asiaa koskeva unionin lainsäädäntö, erityisesti [direktiivi 2013/xx/EU³], osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- (25) Euroopan syyttäjänviraston olisi käytettävä toimivaltaansa mahdollisimman laajasti, jotta sen tutkinta- ja syytetoimet voidaan ulottaa koskemaan jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella tehtyjä rikoksia. Tästä syystä sen toimivaltasäännöt olisi yhdenmukaistettava [direktiivin 2013/xx/EU] nojalla annettujen sääntöjen kanssa.
- (26) Koska Euroopan syyttäjänvirastolla on yksinomainen toimivalta käsitellä unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja alalla toimivien unionin elinten, kuten Eurojustin, Europolin ja OLAFin, olisi edistettävä tutkintatoimia, joita Euroopan syyttäjänvirasto toteuttaa jäsenvaltioiden alueella, siitä hetkestä, jona rikosepäilystä ilmoitetaan Euroopan syyttäjänvirastolle, siihen hetkeen, jona se päättää nostaa syytteen tai ratkaista asian muulla tavoin.
- (27) Noudattaakseen kaikilta osin velvollisuuttaan ilmoittaa Euroopan syyttäjänvirastolle, kun on aihetta epäillä, että on tapahtunut sen toimivallan piiriin kuuluva rikos, jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten sekä unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen olisi noudatettava voimassa olevia ilmoitusmenettelyjä ja niillä olisi oltava käytössä tehokkaita järjestelmiä niille esitettyjen väitteiden alustavaa arviointia varten. Unionin toimielimet, elimet, toimistot ja virastot voivat käyttää OLAFin apua tähän tarkoitukseen.
- (28) Unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten tutkinta- ja syytetoimien tuloksellisuuden vuoksi on välttämätöntä, että Euroopan syyttäjänvirasto voi kerätä todisteita koko unionin alueelta käyttämällä kattavaa tutkintatoimivalikoimaa ottaen huomioon suhteellisuusperiaatteen ja tarpeen hankkia tietyille tutkintatoimille **tuomioistuimen lupa**. Näiden toimien olisi oltava käytettävissä Euroopan syyttäjänviraston toimivaltuuksien piiriin kuuluvien rikosten tutkintaa ja syytteesenpanoa varten. Toimet olisi toteutettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti sen jälkeen, kun Euroopan syyttäjänvirasto tai sen pyynnöstä toimivaltainen **kansallinen tuomioistuin** on määrännyt niistä. Lisäksi Euroopan syyttäjänviraston olisi saatava käyttöönsä kaikki asiaa koskevat tietolähteet, kuten julkiset ja yksityiset rekisterit.
- (29) Tämän asetuksen mukaisia tutkintatoimia toteutettaessa olisi noudatettava asetuksessa säädettyjä edellytyksiä, kuten tuomioistuimen luvan hankkimista tiettyjen tutkinnallisten pakkokeinojen käyttämistä varten. Muidenkin tutkintatoimien toteuttamiseen saatetaan tarvita tuomioistuimen lupa, jos tätä edellytetään sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa toimi on määrä toteuttaa. Olisi noudatettava yleistä oikeasuhteisuuden ja välttämättömyyden vaatimusta, kun Euroopan syyttäjänvirasto määrää toimenpiteiden toteuttamisesta ja toimivaltainen kansallinen tuomioistuin antaa luvan niiden toteuttamisen tämän asetuksen nojalla.
- (30) SEUT-sopimuksen 86 artiklassa edellytetään, että Euroopan syyttäjänvirasto hoitaa syyttäjän tehtäviä, joihin kuuluu päättäminen epäillyn syytteesen asettamisesta ja oikeuspaikkavalinta. Euroopan syyttäjän olisi päätettävä epäillyn syytteesen asettamisesta sen varmistamiseksi, että syytetoimissa noudatetaan yhteistä linjaa. Euroopan syyttäjän olisi valittava oikeuspaikka läpinäkyvien kriteerien perusteella.
- (31) Kun otetaan huomioon syytepakkoperiaate, Euroopan syyttäjänviraston tutkintatoimien olisi yleensä johdettava syytteen nostamiseen toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa, jos rikoksesta on vankka näyttö eikä syytteen nostamiselle ole oikeudellista estettä. Jos tällaista näyttöä ei ole eikä ole kovin todennäköistä, että vaadittava näyttö pystyttäisiin esittämään

³ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin – COM(2012) 363 final, 11.7.2012.

oikeudenkäynnissä, asian käsittely voidaan lopettaa. Euroopan syyttäjänvirastolla olisi lisäksi oltava mahdollisuus lopettaa asian käsittely, jos rikos on vähäinen. Jos asian käsittelyä ei lopeteta näistä syistä, mutta syytteen nostamiseen ei silti ole aihetta, Euroopan syyttäjänvirastolla olisi oltava mahdollisuus tarjota epäillylle sovintoratkaisua, jos se olisi aiheellista asianmukaisen oikeudenkäytön takaamiseksi. Sovintoratkaisuihin ja niiden yhteydessä määrättävien sakkojen laskemiseen sovellettavia sääntöjä olisi selkeytettävä Euroopan syyttäjänviraston hallintoa koskevissa säännöissä. Asian käsittelyn lopettaminen sovintoratkaisuun tämän asetuksen säännösten mukaisesti ei saisi vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten hallinnollisten toimenpiteiden soveltamiseen, kunhan näihin toimenpiteisiin ei liity rikosseuraamuksiin rinnastettavissa olevia seuraamuksia.

- (32) Todisteet, joita Euroopan syyttäjänvirasto esittää asiaa käsittelevässä tuomioistuimessa, olisi tunnustettava hyväksyttäväksi, ja niiden olisi siten oletettava täyttävän tuomioistuimen sijaintijäsenvaltion kansallisessa laissa mahdollisesti säädetyt olennaiset todisteita koskevat edellytykset edellyttäen, että tuomioistuin katsoo todisteiden olevan menettelyn oikeudenmukaisuutta ja epäillyn puolustautumisoikeuksia koskevien Euroopan unionin perusoikeuskirjan määräysten mukaiset. Asiaa käsittelevä tuomioistuin ei saisi hylätä Euroopan syyttäjänviraston esittämiä todisteita sillä perusteella, että asiaan sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä sovelletaan tämäntyyppisten todisteiden keräämiseen eri edellytyksiä ja sääntöjä.
- (33) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Siinä edellytetään erityisesti, että Euroopan syyttäjänvirasto kunnioittaa oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, oikeutta puolustukseen ja syyttömyysolettamaa, sellaisina kuin ne on kirjattu perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklaan. Noudattamalla perusoikeuskirjan 50 artiklan kieltoa syyttää ja rangaista oikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta (*ne bis in idem*) varmistetaan, että Euroopan syyttäjänviraston nostamat syytteet eivät johda kaksoisrangaistavuuteen. Euroopan syyttäjänvirasto noudattaa toiminnassaan edellä mainittuja oikeuksia kaikilta osin, ja asetusta olisi sovellettava ja tulkittava sen mukaisesti.
- (34) SEUT-sopimuksen 82 artiklan 2 kohdan mukaan unioni voi säätää vähimmäissäännöistä, jotka koskevat yksilön oikeuksia rikosasioiden käsittelyssä, varmistaakseen oikeuden puolustukseen ja menettelyn oikeudenmukaisuuteen. Vaikka unionin säännöstö on jo laaja, kaikkia näitä oikeuksia ei vielä ole yhdenmukaistettu. Tässä asetuksessa olisi annettava näitä oikeuksia koskevat säännöt, joita sovellettaisiin ainoastaan tässä asetuksessa vahvistettuihin tarkoituksiin.
- (35) Euroopan syyttäjänviraston toimintaan olisi sovellettava asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä, kuten oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä 20 päivänä lokakuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/64/EU⁴, tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22 päivänä toukokuuta 2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/13/EU⁵ sekä [oikeudesta asianajajaan rikosoikeudenkäyntimenettelyissä ja oikeudesta ilmoittaa pidätyksestään [...] päivänä [...]kuuta 2013 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/xx/EU] annettuja puolustautumisoikeuksia koskevia säännöksiä, sellaisina kuin ne on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jokaisen rikoksesta epäillyn henkilön, jonka osalta Euroopan syyttäjänvirasto aloittaa tutkinnan, olisi saatava nauttia näistä oikeuksista.

⁴ EUVL L 280, 26.10.2010, s. 1.

⁵ EUVL L 142, 1.6.2012, s. 1.

- (36) SEUT-sopimuksen 86 artiklan 3 kohdan mukaisesti unionin lainsäätäjät vahvistaa säännöt, joita sovelletaan Euroopan syyttäjänviraston tehtäviensä hoidossa toteuttamien menettelyyn liittyvien toimien oikeudelliseen valvontaan. Lainsäätäjälle myönnetty toimivalta kuvastaa Euroopan syyttäjänviraston erityisluonnetta, jonka vuoksi se poikkeaa kaikista muista unionin elimistä ja virastoista ja jonka vuoksi tarvitaan laillisuusvalvontaa koskevia erityissääntöjä.
- (37) SEUT-sopimuksen 86 artiklan 2 kohdassa määrätään, että Euroopan syyttäjänvirasto toimii syyttäjän tehtävissä jäsenvaltioiden toimivaltaisissa tuomioistuimissa. Euroopan syyttäjänviraston tutkintatoimiensa yhteydessä toteuttamat toimet liittyvät läheisesti syytetoimiin, joihin ne voivat johtaa ja joilla voi olla vaikutuksia jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä. Yleensä kansalliset lainvalvontaviranomaiset toteuttaisivat näitä toimia Euroopan syyttäjänviraston ohjeiden mukaan, joissakin tapauksissa saatuaan ensin kansallisen tuomioistuimen luvan. Siksi on aihetta pitää Euroopan syyttäjänvirastoa kansallisena viranomaisena sen tutkinta- ja syytetoimien laillisuuden valvonnan osalta. Tämän seurauksena kaikkien sellaisten Euroopan syyttäjänviraston toimien, joista voidaan nostaa kanne, laillisuuden valvonta olisi annettava kansallisten tuomioistuinten tehtäväksi, eikä Euroopan unionin tuomioistuimella tulisi olla suoraa toimivaltaa ratkaista näitä toimia koskevia kanteita SEUT-sopimuksen 263, 265 ja 268 artiklan nojalla, koska niitä ei olisi pidettävä laillisuusvalvonnan kannalta unionin elimen toimina.
- (38) SEUT-sopimuksen 267 artiklan mukaisesti kansallisilla tuomioistuimilla on mahdollisuus, tai tietyissä tapauksissa velvollisuus, esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä unionin oikeuden, kuten tämän asetuksen, sellaisten säännösten tulkinnasta tai pätevyydestä, joilla on merkitystä Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimien laillisuuden valvonnan kannalta. Kansallisilla tuomioistuimilla ei tulisi olla mahdollisuutta esittää unionin tuomioistuimelle kysymyksiä Euroopan syyttäjänviraston toimien pätevyydestä, koska näitä toimia ei olisi pidettävä laillisuusvalvonnan kannalta unionin elimen toimina.
- (39) Olisi myös selvennettävä, että tämän asetuksen nojalla sovellettavien kansallisen lainsäädännön säännösten tulkintaa koskevat kysymykset olisi ratkaistava yksinomaan kansallisissa tuomioistuimissa. Sen vuoksi nämä tuomioistuimet eivät saisi esittää unionin tuomioistuimelle kysymyksiä sellaisen kansallisen lainsäädännön tulkinnasta, johon tässä asetuksessa viitataan.
- (40) Koska SEUT-sopimuksessa määrätään, että Euroopan syyttäjänvirasto perustetaan Eurojustin pohjalta, näiden kahden viraston olisi elimellisesti, toiminnallisesti ja hallinnollisesti toimittava rinnakkain ja yhteistyössä ja täydennettävä toisiaan.
- (41) Euroopan syyttäjänviraston olisi toimittava läheisessä yhteistyössä myös unionin muiden toimielinten ja virastojen kanssa helpottaakseen tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamista ja vahvistaakseen tarvittaessa virallisesti tiedonvaihtoa ja yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Europolin ja OLAFin kanssa tehtävän yhteistyön olisi oltava erityisen merkittävää päällekkäisyyden välttämiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että Euroopan syyttäjänvirasto saisi käyttöönsä niiden hallussa olevat olennaiset tiedot ja voisi myös hyödyntää niiden analyyskejä yksittäisissä tutkimuksissa.
- (42) Euroopan syyttäjänviraston suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁶. Tämä koskee Euroopan syyttäjänviraston tavoitteidensa ja tehtäviensä puitteissa suorittamaa henkilötietojen käsittelyä, henkilöstön jäsenten henkilötietojen käsittelyä ja viraston hallussa olevien hallinnollisten henkilötietojen

⁶ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

käsittelyä. Euroopan tietosuojavaltuutetun olisi valvottava Euroopan syyttäjänviraston suorittamaa henkilötietojen käsittelyä. Asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjä periaatteita olisi tarvittaessa täsmennettävä ja täydennettävä Euroopan syyttäjänviraston suorittaman operatiivisten henkilötietojen käsittelyn osalta. Kun Euroopan syyttäjänvirasto siirtää operatiivisia henkilötietoja kolmannen maan viranomaiselle, kansainväliselle järjestölle tai Interpolille SEUT-sopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyn kansainvälisen sopimuksen nojalla, olisi varmistettava yksityisyyden, perusoikeuksien ja yksilön oikeuksien suojaamiseksi esitetyillä riittävillä takeilla, että tämän asetuksen tietosuojasäännöksiä noudatetaan.

- (43) *[Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annettua direktiiviä 2013/xx/EU]* sovelletaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn rikosten ehkäisemistä, tutkimista, selvittämistä ja syytteesenpanoa sekä rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten.
- (44) Euroopan syyttäjänviraston tietojenkäsittelyjärjestelmän olisi perustuttava Eurojustin asianhallintajärjestelmään, mutta sen tilapäisiä tietokantoja olisi pidettävä tutkinta-asiakirjoina tutkinnan aloittamisesta lähtien.
- (45) Euroopan syyttäjänviraston varainhoito-, talousarvio- ja henkilöstösääntöjen olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012⁷ tarkoitettuihin elimiin sovellettavien unionin normien mukaisia, ottaen kuitenkin huomioon, että Euroopan syyttäjän toimivalta toteuttaa tutkinta- ja syytetoimia unionin tasolla on ainutlaatuinen. Euroopan syyttäjänviraston olisi annettava vuosittain kertomus toiminnastaan.
- (46) Unionin virastoihin sovellettavia avoimuutta koskevia yleisiä sääntöjä olisi sovellettava myös Euroopan syyttäjänvirastoon, mutta ainoastaan sen hallinnollisten tehtävien osalta, jotta ei millään tavalla vaarannettaisi sen operatiivisen toiminnan luottamuksellisuutta. Samoin Euroopan oikeusasiamiehen olisi hallinnollisissa tutkimuksissaan kunnioitettava Euroopan syyttäjänviraston toiminnan luottamuksellisuutta.
- (47) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet haluavansa [, että ne eivät halua] osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (48) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (49) Valtion- tai hallitusten päämiesten tasolla Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 2003 kokoontuneet jäsenvaltioiden edustajat ovat vahvistaneet Euroopan syyttäjänviraston kotipaikan,

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan Euroopan syyttäjänvirasto ja annetaan sen toimintaa koskevat säännöt.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa käytetään seuraavia määritelmiä:

- a) 'henkilöllä' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;
- b) 'unionin taloudellisia etuja vahingoittavilla rikoksilla' tarkoitetaan rikoksia, joista säädetään direktiivissä 2013/xx/EU, sellaisena kuin se on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä;
- c) 'unionin taloudellisilla eduilla' tarkoitetaan kaikkia tuloja, menoja ja varoja, jotka kuuluvat unionin talousarvioon, perussopimusten nojalla perustettujen toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen talousarvioihin tai niiden hallinnoimiin ja valvomiin talousarvioihin tai jotka on hankittu niistä tai lankeavat maksettavaksi niistä;
- d) 'hallinnollisilla henkilötiedoilla' tarkoitetaan kaikkia Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiä henkilötietoja, operatiivisia henkilötietoja lukuun ottamatta;
- e) 'operatiivisilla henkilötiedoilla' tarkoitetaan kaikkia henkilötietoja, joita Euroopan syyttäjänvirasto käsittelee 37 artiklassa säädettyjä tarkoituksia varten.

II LUKU YLEISET SÄÄNNÖT

1 JAKSO

EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON ASEMA, ORGANISAATIO JA RAKENNE

3 artikla

Perustaminen

1. Perustetaan Euroopan syyttäjänvirasto unionin elimenä, jolla on hajautettu rakenne.
2. Euroopan syyttäjänvirasto on oikeushenkilö.
3. Euroopan syyttäjänvirasto toimii yhteistyössä Eurojustin kanssa ja saa siltä hallinnollista tukea 57 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Tehtävät

1. Euroopan syyttäjänviraston tehtävänä on torjua EU:n taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia.
2. Euroopan syyttäjänvirasto vastaa 1 kohdassa tarkoitettujen rikosten tutkimisesta sekä niiden tekijöiden ja niihin osallisten asettamisesta syytteeseen ja tuomittaviksi. Tätä varten

Euroopan syyttäjänvirasto johtaa ja valvoo tutkintaa ja toteuttaa syytetoimia, asian käsittelyn lopettaminen mukaan lukien.

3. Euroopan syyttäjänvirasto hoitaa 1 kohdassa tarkoitettujen rikosten osalta syyttäjän tehtäviä jäsenvaltioiden toimivaltaisissa tuomioistuimissa, mukaan lukien syytteen nostaminen tai mahdollisten muutoksenhakujen tekeminen siihen asti, kun asia on lopullisesti ratkaistu.

5 artikla

Riippumattomuus ja vastuuvollisuus

1. Euroopan syyttäjänvirasto on riippumaton elin.
2. Euroopan syyttäjänvirasto, johon kuuluvat Euroopan syyttäjä, hänen varasyyttäjänsä ja viraston henkilöstö sekä valtuutetut Euroopan syyttäjät ja heidän kansallinen henkilöstönsä, ei tehtäviään hoitaessaan pyydä eikä ota vastaan ohjeita yhdeltäkään henkilöltä, jäsenvaltiolta tai unionin toimielimeltä, elimeltä, toimistolta tai virastolta. Unionin toimielimet, elimet, toimistot ja virastot sekä jäsenvaltiot kunnioittavat Euroopan syyttäjänviraston riippumattomuutta eivätkä pyri vaikuttamaan siihen, miten se hoitaa tehtäviään.
3. Euroopan syyttäjä vastaa Euroopan syyttäjänviraston yleisestä toiminnasta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan komissiolle erityisesti antamalla 70 artiklan mukaisen vuosittaisen kertomuksen.

6 artikla

Euroopan syyttäjänviraston rakenne ja organisaatio

1. Euroopan syyttäjänvirasto muodostuu Euroopan syyttäjistä, hänen varasyyttäjistään, heidän tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamisessa avustavasta henkilöstöstä sekä jäsenvaltioissa toimivista valtuutetuista Euroopan syyttäjistä.
2. Euroopan syyttäjänviraston päällikkönä toimii Euroopan syyttäjä, joka johtaa sen toimintaa ja organisoii sen työtä. Euroopan syyttäjää avustaa neljä varasyyttäjää.
3. Varasyyttäjät avustavat Euroopan syyttäjää kaikissa hänen tehtävissään ja toimivat hänen sijaisenaan 72 artiklan d kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti, kun hän on poissa tai estynyt. Yksi varasyyttäjistä vastaa talousarvion toteuttamisesta.
4. Valtuutetut Euroopan syyttäjät toteuttavat Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimia Euroopan syyttäjän johdolla ja valvonnassa. Euroopan syyttäjä voi myös käyttää toimivaltuuksiaan suoraan 18 artiklan 5 kohdan nojalla, jos tutkinta- tai syytetoimien katsotaan sitä edellyttävän.
5. Jokaisessa jäsenvaltiossa on oltava vähintään yksi valtuutettu Euroopan syyttäjä, joka on Euroopan syyttäjänviraston erottamaton osa. Valtuutetut Euroopan syyttäjät toimivat Euroopan syyttäjän yksinomaisen määräysvallan alaisuudessa ja noudattavat ainoastaan hänen määräyksiään, ohjeitaan ja päätöksiään heille osoitettuja tutkinta- ja syytetoimia toteuttaessaan. He toimivat tämän asetuksen mukaisia tehtäviään toteuttaessaan täysin riippumattomina kansallisista syyttäjälaitoksista eikä heillä ole minkäänlaisia velvoitteita niitä kohtaan.
6. Valtuutetut Euroopan syyttäjät voivat toimia myös kansallisina syyttäjinä. Jos valtuutetun Euroopan syyttäjän tehtävät ovat ristiriidassa keskenään, hänen on ilmoitettava asiasta Euroopan syyttäjälle, joka voi toimivaltaisia kansallisia syyttäjäviranomaisia kuultuaan määrätä hänet asettamaan tähän asetukseen perustuvat tehtävänsä etusijalle Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- tai syytetoimiin liittyvistä syistä. Tällöin Euroopan syyttäjän on ilmoitettava asiasta välittömästi toimivaltaisille kansallisille syyttäjäviranomaisille.

7. Toimet, joita toteuttaa Euroopan syyttäjä, valtuutettu Euroopan syyttäjä, Euroopan syyttäjänviraston henkilöstön jäsen tai kuka tahansa, joka toimii tehtäviään suorittaessaan Euroopan syyttäjänviraston lukuun, katsotaan Euroopan syyttäjänviraston toteuttamiksi. Euroopan syyttäjä edustaa Euroopan syyttäjänvirastoa sen suhteissa unionin toimielimiin, jäsenvaltioihin ja kolmansiiin osapuoliin.
8. Euroopan syyttäjä voi väliaikaisesti osoittaa resursseja ja henkilöstöä valtuutetuille Euroopan syyttäjille, jos se on tarpeen tutkinnallisista tai syytetoimiin liittyvistä syistä.

7 artikla

Euroopan syyttäjänviraston työjärjestys

1. Euroopan syyttäjänviraston työjärjestys hyväksytään päätöksellä, jonka tekevät Euroopan syyttäjä, hänen neljä varasyyttäjäänsä ja viisi valtuutettua Euroopan syyttäjää, jotka Euroopan syyttäjä valitsee täysin tasapuolisen vuorottelujärjestelmän mukaisesti jäsenvaltioiden koko väestöllisen ja maantieteellisen kirjon huomioon ottaen. Päätös tehdään yksinkertaisella ääntenemmistöllä, ja jokaisella jäsenellä on yksi ääni. Jos äänet jakautuvat tasan, Euroopan syyttäjän ääni ratkaisee.
2. Työjärjestyksessä määrätään Euroopan syyttäjänviraston työn organisoinnista ja siihen sisällytetään yleiset säännöt käsiteltävien tapausten jakamisesta.

2 JAKSO

EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON JÄSENTEN NIMITTÄMINEN JA EROTTAMINEN

8 artikla

Euroopan syyttäjän nimittäminen ja erottaminen

1. Euroopan syyttäjän nimittää neuvosto Euroopan parlamentin hyväksynnän saatuaan kahdeksan vuoden toimikaudeksi, jota ei voida uusia. Neuvosto päättää nimityksestä yksinkertaisella enemmistöllä.
2. Euroopan syyttäjäksi valitaan henkilö, jonka riippumattomuus on kiistaton, joka täyttää kelpoisuusvaatimukset korkeaan tuomarin virkaan ja jolla on merkityksellistä kokemusta syyttäjänä toimimisesta.
3. Valinta tehdään *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistavan avoimen ehdokashaun perusteella. Ehdokashaun jälkeen komissio laatii alustavan ehdokasluettelon ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Ennen alustavan ehdokasluettelon toimittamista komissio pyytää lausuntoa perustamaltaan seitsemän hengen paneelilta, jonka jäsenet valitaan Euroopan unionin tuomioistuimen entisten jäsenten, kansallisten korkeimpien oikeuksien jäsenten, kansallisten syyttäviranomaisten edustajien ja tunnetusti pätevien oikeusoppineiden keskuudesta, joista yhtä ehdottaa Euroopan parlamentti. Lisäksi Eurojustin puheenjohtaja on paneelissa tarkkailijana.
4. Jos Euroopan syyttäjä ei enää täytä niitä vaatimuksia, joita hänen tehtäviensä hoitaminen edellyttää, tai jos hän on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen, Euroopan unionin tuomioistuin voi Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä erottaa hänet.

9 artikla

Euroopan syyttäjän varasyyttäjien nimittäminen ja erottaminen

1. Euroopan syyttäjän varasyyttäjät nimitetään 8 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Euroopan syyttäjän varasyyttäjät valitaan henkilöistä, joiden riippumattomuus on kiistaton, jotka täyttävät kelpoisuusvaatimukset korkeaan tuomarin virkaan ja joilla on merkityksellistä kokemusta syyttäjänä toimimisesta.
3. Valinta tehdään *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistavan avoimen ehdokashaun perusteella. Ehdokashaun jälkeen komissio laatii jäsenvaltioiden koko väestöllisen ja maantieteellisen kirjon huomioon ottaen alustavan ehdokasluettelon ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
4. Varasyyttäjät voidaan erottaa Euroopan syyttäjän aloitteesta 8 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti.

10 artikla

Valtuutettujen Euroopan syyttäjien nimittäminen ja erottaminen

1. Euroopan syyttäjä nimittää valtuutetut Euroopan syyttäjät vähintään kolmesta asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden ilmoittamasta ehdokkaasta, jotka täyttävät 2 kohdan vaatimukset. Heidät nimitetään viiden vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusia.
2. Valtuutettujen Euroopan syyttäjien on täytettävä kelpoisuusvaatimukset korkeaan tuomarin virkaan ja heillä on oltava asiaankuuluvaa kokemusta syyttäjänä toimimisesta. Heidän riippumattomuutensa on oltava kiistaton. Jäsenvaltion on nimitettävä valtuutettu Euroopan syyttäjä kansallisen lainsäädännön mukaiseksi syyttäjäksi, jos hänellä ei ollut tätä asemaa jo silloin, kun hänet nimitettiin valtuutetuksi Euroopan syyttäjäksi.
3. Euroopan syyttäjä voi erottaa valtuutetun Euroopan syyttäjän, jos tämä ei enää täytä 2 kohdan vaatimuksia tai kriteereitä, joita sovelletaan hänen tehtäviensä suorittamiseen, tai jos hän on syllistynyt vakavaan rikkomukseen. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset eivät voi erottaa valtuutettua Euroopan syyttäjää hänen toimestaan kansallisena syyttäjänä ilman Euroopan syyttäjän suostumusta niin kauan kuin valtuutettu Euroopan syyttäjä hoitaa tehtäviä Euroopan syyttäjänviraston lukuun.

3 JAKSO

PERUSPERIAATTEET

11 artikla

Euroopan syyttäjänviraston toimintaa koskevat perusperiaatteet

1. Euroopan syyttäjänvirasto huolehtii siitä, että se kunnioittaa toiminnassaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja oikeuksia.
2. Euroopan syyttäjänvirasto noudattaa toiminnassaan 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua suhteellisuusperiaatetta.
3. Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimiin sovelletaan tätä asetusta. Kansallista lainsäädäntöä sovelletaan siltä osin kuin tässä asetuksessa ei ole asiaan sovellettavia säännöksiä. Asiaan sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa tutkinta- tai syytetoimet toteutetaan. Jos asiasta on säännöksiä sekä kansallisessa lainsäädännössä että tässä asetuksessa, sovelletaan jälkimmäistä.
4. Euroopan syyttäjänvirastolla on yksinomainen toimivalta tutkia unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia ja nostaa syytteitä niiden perusteella.
5. Euroopan syyttäjänvirasto toteuttaa tutkintatoimiaan puolueettomasti ja tutkii kaikki merkitykselliset todisteet riippumatta siitä, viittaavatko ne epäillyn syyllisyyteen vai hänen syyttömyyteensä.

6. Euroopan syyttäjänvirasto aloittaa tutkintansa ilman aiheetonta viivytystä ja huolehtii siitä, että tutkinta- ja syytetoimet suoritetaan ripeästi.
7. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyydettyessä aktiivisesti avustettava ja tuettava Euroopan syyttäjänvirastoa sen tutkinta- ja syytetoimissa, ja niiden on pidätyttävä kaikista toimista, käytännöistä tai menettelyistä, jotka saattaisivat viivästyttää tai vaikeuttaa tutkinta- ja syytetoimien edistymistä.

4 JAKSO

EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON TOIMIVALTA

12 artikla

Euroopan syyttäjänviraston toimivallan piiriin kuuluvat rikokset

Euroopan syyttäjänvirasto on toimivaltainen niiden unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten osalta, joista säädetään direktiivissä 2013/xx/EU ja sen täytäntöön panevassa kansallisessa lainsäädännössä.

13 artikla

Liitännäistoimivalta

1. Jos 12 artiklassa tarkoitetut rikokset liittyvät erottamattomasti muihin kuin kyseisessä artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin ja jos asianmukaisen oikeudenkäytön takaamiseksi on aiheellista toteuttaa niitä koskevia yhteisiä tutkinta- ja syytetoimia, Euroopan syyttäjänvirasto on toimivaltainen myös näiden muiden rikosten osalta edellyttäen, että 12 artiklassa tarkoitetut rikokset ovat ensisijaisia ja että muut rikokset perustuvat samoihin tosiseikkoihin.
Jos nämä edellytykset eivät täyty, muiden rikosten osalta toimivaltainen jäsenvaltio on toimivaltainen myös 12 artiklassa tarkoitettujen rikosten osalta.
2. Euroopan syyttäjänvirasto ja kansallinen syyttäjäviranomainen neuvottelevat keskenään siitä, kumpi on 1 kohdan nojalla toimivaltainen. **Eurojustia voidaan tarvittaessa pyytää auttamaan toimivallan määrittämisessä 57 artiklan mukaisesti.**
3. Jos Euroopan syyttäjänvirasto ja kansallinen syyttäjäviranomainen eivät pääse 1 kohdan mukaisesta toimivallasta yhteisymmärrykseen, liitännäistoimivallasta päättää se kansallinen lainkäyttöviranomainen, joka on toimivaltainen päättämään syytetoimia koskevan toimivallan jakamisesta kansallisella tasolla.
4. Tämän artiklan nojalla tapahtunutta toimivallan määrittämistä ei tutkita uudelleen.

14 artikla

Euroopan syyttäjänviraston toimivallan käyttö

Euroopan syyttäjänvirasto käyttää yksinomaista toimivaltaansa tutkia 12 ja 13 artiklassa tarkoitettuja rikoksia ja nostaa niistä syytteitä, jos rikos on kokonaan tai osittain

- a) tehty yhden tai useamman jäsenvaltion alueella, tai
- b) näiden jäsenvaltioiden kansalaisten taikka unionin henkilöstön jäsenten tai toimielinten jäsenten tekemä.

III LUKU

TUTKINTA- JA SYYTETOIMIA SEKÄ OIKEUDENKÄYNTIÄ KOSKEVAT MENETTELYSÄÄNNÖT

1 JAKSO TUTKINTA

15 artikla

Perusteet tutkinnan aloittamiselle

1. Kaikkien jäsenvaltioiden viranomaisten ja kaikkien unionin toimielinten, elinten, toimistojen tai virastojen on ilmoitettava Euroopan syyttäjänvirastolle välittömästi kaikesta toiminnasta, joka saattaa täyttää sen toimivallan piiriin kuuluvan rikoksen tunnusmerkistön.
2. Jos valtuutetut Euroopan syyttäjät saavat tietoonsa toimintaa, joka saattaa täyttää Euroopan syyttäjänviraston toimivallan piiriin kuuluvan rikoksen tunnusmerkistön, heidän on välittömästi ilmoitettava asiasta Euroopan syyttäjälle.
3. Euroopan syyttäjänvirasto voi hankkia tai ottaa vastaan keneltä tahansa tietoja toiminnasta, joka saattaa täyttää sen toimivallan piiriin kuuluvan rikoksen tunnusmerkistön.
4. Kaikki Euroopan syyttäjänviraston haltuunsa saamat tiedot rekisteröidään ja todennetaan Euroopan syyttäjän tai valtuutettujen Euroopan syyttäjien toimesta. Jos nämä päättävät todentamisen perusteella jättää tutkinnan aloittamatta, heidän on lopetettava asian käsittely ja kirjattava perustelut asianhallintajärjestelmään. Heidän on ilmoitettava tästä tiedot toimittaneelle kansalliselle viranomaiselle tai unionin toimielimelle, elimelle, toimistolle tai virastolle ja mahdolliset tiedot antaneille henkilöille, jos nämä sitä pyytävät.

16 artikla

Tutkinnan aloittaminen

1. Euroopan syyttäjä tai hänen lukuunsa toimiva valtuutettu Euroopan syyttäjä aloittaa kirjallisella päätöksellä tutkinnan, jos on perusteltu syy uskoa, että Euroopan syyttäjän toimivallan piiriin kuuluva rikos on tekeillä tai jo tehty.
2. Kun tutkinnan aloittaa Euroopan syyttäjä, hän määrää valtuutetun Euroopan syyttäjän käsittelemään asiaa, paitsi jos hän haluaa johtaa tutkintaa itse 18 artiklan 5 kohdassa esitettyjen syiden perusteella. Kun tutkinnan aloittaa valtuutettu Euroopan syyttäjä, hänen on ilmoitettava asiasta välittömästi Euroopan syyttäjälle. Ilmoituksen saatuaan Euroopan syyttäjä varmistaa, ettei hän itse tai joku toinen valtuutettu Euroopan syyttäjä ole aloittanut samaa asiaa koskevaa tutkintaa jo aikaisemmin. Jotta tutkinta olisi tuloksellista, Euroopan syyttäjä voi joko määrätä jonkun toisen valtuutetun Euroopan syyttäjän käsittelemään asiaa tai päättää käsitellä sitä itse 18 artiklan 5 kohdassa esitettyjen syiden perusteella.

17 artikla

Kiireelliset toimenpiteet ja asian käsittelyn siirtäminen

1. Jos Euroopan syyttäjän toimivallan piiriin kuuluvan rikoksen osalta on toteutettava välittömiä toimia, kansallisten viranomaisten on toteutettava tutkinta- ja syytetoimien tuloksellisuuden varmistamiseksi tarvittavat kiireelliset toimenpiteet. Sen jälkeen kansallisten viranomaisten on siirrettävä asia viipymättä Euroopan syyttäjänviraston käsiteltäväksi. Tässä tapauksessa Euroopan syyttäjänvirasto vahvistaa kansallisten viranomaisten toteuttamat toimenpiteet, mahdollisuuksien mukaan 48 tunnin kuluessa tutkinnan aloittamisesta, vaikka nämä

toimenpiteet olisi aloitettu ja toteutettu muiden kuin tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen perusteella.

2. Jos milloin tahansa tutkinnan aikana herää epäilyjä Euroopan syyttäjänviraston toimivallasta asiassa, se voi ottaa yhteyttä kansallisiin syyttäjäviranomaisiin sen määrittämiseksi, mikä viranomainen on toimivaltainen. Toimivallan määrittämisen aikana Euroopan syyttäjänvirasto toteuttaa tutkinta- ja syytetoimien tuloksellisuuden varmistamiseksi tarvittavat kiireelliset toimenpiteet. Jos kansallinen viranomainen todetaan toimivaltaiseksi, sen on vahvistettava Euroopan syyttäjänviraston toteuttamat kiireelliset toimenpiteet 48 tunnin kuluessa kansallisen tutkinnan aloittamisesta.
3. Jos Euroopan syyttäjänviraston aloittamassa tutkinnassa käy ilmi, että tutkinnan kohteena oleva toiminta on rikos, joka ei kuulu sen toimivaltaan, Euroopan syyttäjänvirasto siirtää asian viipymättä toimivaltaisten kansallisten lainvalvonta- ja lainkäyttöviranomaisten käsiteltäväksi.
4. Jos kansallisten viranomaisten aloittamassa tutkinnassa käy ilmi, että tutkinnan kohteena oleva toiminta on Euroopan syyttäjänviraston toimivallan piiriin kuuluva rikos, kansallisten viranomaisten on siirrettävä asia viipymättä Euroopan syyttäjänviraston käsiteltäväksi. Tässä tapauksessa Euroopan syyttäjänvirasto vahvistaa kansallisten viranomaisten toteuttamat toimenpiteet, mahdollisuuksien mukaan 48 tunnin kuluessa tutkinnan aloittamisesta, vaikka nämä toimenpiteet olisi aloitettu ja toteutettu muiden kuin tämän asetuksen säännösten perusteella.

18 artikla

Tutkinnan toteuttaminen

1. Asiaa käsittelemään nimetty valtuutettu Euroopan syyttäjä johtaa tutkintaa Euroopan syyttäjän lukuun ja tämän ohjeiden mukaan. Hän voi joko toteuttaa tutkintatoimet itse tai määrätä sijaintijäsenvaltionsa toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset toteuttamaan ne. Näiden viranomaisten on noudatettava valtuutetun Euroopan syyttäjän määräyksiä ja toteutettava niiden tehtäväksi annetut tutkintatoimet.
2. Jos rajatylittävissä tapauksissa on toteutettava tutkintatoimia jossakin muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa tutkinta on aloitettu, sen valtuutetun Euroopan syyttäjän, joka on aloittanut tutkinnan tai jonka Euroopan syyttäjä on määrännyt käsittelemään asiaa, on toimittava tiiviissä yhteistyössä sen valtuutetun Euroopan syyttäjän kanssa, jonka alueella tutkintatoimi on toteutettava. Asianomaisen valtuutetun Euroopan syyttäjän on joko toteutettava tutkintatoimet itse tai määrättävä toimivaltaiset kansalliset viranomaiset toteuttamaan ne.
3. Rajat ylittävissä asioissa Euroopan syyttäjä voi määrätä useita valtuutettuja Euroopan syyttäjiä suorittamaan tutkintaa ja perustaa yhteisiä tutkintaryhmiä. Hän voi määrätä kenet tahansa valtuutetun Euroopan syyttäjän keräämään asiaan liittyviä tietoja tai toteuttamaan yksilöityjä tutkintatoimia lukuunsa.
4. Euroopan syyttäjä valvoo valtuutettujen Euroopan syyttäjien toteuttamia tutkintatoimia ja huolehtii niiden koordinoinnista. Hän antaa heille tarvittaessa ohjeita.
5. Euroopan syyttäjä voi siirtää asian käsittelyn toiselle valtuutetulle Euroopan syyttäjälle tai itselleen, jos tämä näyttää tarpeen, jotta tutkinta- tai syytetoimet olisivat tuloksellisia, tai seuraavista syistä yhden tai useamman perusteella:
 - a) rikoksen vakavuus;
 - b) rikoksesta epäillyn asemaan liittyvät erityispiirteet;

- c) tutkinnan rajatylittävään luonteeseen liittyvät erityispiirteet;
 - d) se, että kansalliset tutkintaviranomaiset eivät ole käytettävissä; tai
 - e) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten esittämä pyyntö.
6. Jos Euroopan syyttäjä toteuttaa tutkinnan suoraan itse, hän ilmoittaa asiasta siinä jäsenvaltiossa toimivalle valtuutetulle Euroopan syyttäjälle, jossa tutkintatoimet toteutetaan. Kaikki Euroopan syyttäjän tutkintatoimet toteutetaan yhteistyössä sen jäsenvaltion viranomaisten kanssa, jonka alueella tutkinta suoritetaan. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on toteuttava tarvittavat pakkotoimenpiteet.
7. Euroopan syyttäjänviraston alaisuudessa suoritettavaa tutkintaa suojaavat sovellettavan unionin lainsäädännön säännökset salassapitovelvollisuudesta. Euroopan syyttäjänviraston tutkintatoimiin osallistuvien viranomaisten on noudatettava myös sovellettavan kansallisen lainsäädännön säännöksiä salassapitovelvollisuudesta.

19 artikla

Erioikeuksien ja vapauksien pidättäminen

1. Jos Euroopan syyttäjänviraston tutkinta koskee henkilöitä, joihin sovelletaan erioikeuksia tai vapauksia kansallisen lainsäädännön nojalla, ja tällainen erioikeus tai vapaus on esteenä tietyn tutkintatoimen toteuttamiselle, Euroopan syyttäjänvirasto tekee perustellun kirjallisen pyynnön tämän erioikeuden tai vapauden pidättämisestä asianomaisessa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti.
2. Jos Euroopan syyttäjänviraston tutkinta koskee henkilöitä, joihin sovelletaan erioikeuksia tai vapauksia unionin lainsäädännön nojalla, erityisesti Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan nojalla, ja tällainen erioikeus tai vapaus on esteenä tietyn tutkintatoimen toteuttamiselle, Euroopan syyttäjänvirasto tekee perustellun kirjallisen pyynnön tämän erioikeuden tai vapauden pidättämisestä asianomaisessa unionin lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

2 JAKSO

TIEDON KÄSITTELY

20 artikla

Euroopan syyttäjänviraston tiedonsaanti

Euroopan syyttäjänviraston on siitä hetkestä lähtien, jona se rekisteröi asian, voitava saada kaikki kansallisiin rikostutkinta- ja lainvalvontatietokantoihin sekä muihin merkityksellisiin viranomaisrekistereihin tallennetut asiaan liittyvät tiedot, tai sille on annettava pääsy näihin tietoihin valtuutettujen Euroopan syyttäjien välityksellä.

21 artikla

Tiedon kerääminen

1. Euroopan syyttäjänviraston on saatava Eurojustilta ja Europolilta pyynnöstä kaikki sen toimivallan piiriin kuuluvaan rikokseen liittyvät tiedot, jos niitä tarvitaan sen tutkintatoimia varten, ja lisäksi se voi pyytää Europolilta yksittäistä tutkintaa koskevaa analyysiapua.
2. Unionin toimielinten, elinten ja laitosten sekä jäsenvaltioiden viranomaisten on annettava Euroopan syyttäjänvirastolle sen pyytämää apua ja tietoja.

22 artikla

Asianhallintajärjestelmä, rekisteri ja tilapäiset tietokannat

1. Euroopan syyttäjänvirasto perustaa asianhallintajärjestelmän, joka koostuu tilapäisistä tietokannoista ja rekisteristä, jotka sisältävät liitteessä tarkoitettuja henkilötietoja ja lisäksi muita tietoja.
2. Asianhallintajärjestelmän tarkoituksena on
 - a) tukea Euroopan syyttäjänviraston toteuttamien tutkinta- ja syytetoimien hallinnointia erityisesti vertailemalla ja yhdistelemällä tietoja;
 - b) helpottaa tiedonsaantia meneillään olevista tutkinta- ja syytetoimista; ja
 - c) helpottaa henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuuden valvontaa ja tämän asetuksen noudattamisen valvontaa henkilötietojen käsittelyssä.
3. Asianhallintajärjestelmä voidaan yhdistää neuvoston päätöksen 2008/976/YOS⁸ 9 artiklassa tarkoitettuun suojattuun televiestintäyhteyteen.
4. Rekisterissä on viitattava Euroopan syyttäjänviraston työssä käsiteltäviin tilapäisiin tietokantoihin, ja siinä saa olla ainoastaan liitteessä olevan 1 kohdan a–i, k ja m alakohdassa sekä 2 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja.
5. Euroopan syyttäjänvirasto voi tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi käsitellä tilapäisessä tietokannassa tietoja, jotka koskevat sen käsiteltävänä olevia yksittäisiä tapauksia. Euroopan syyttäjänvirasto antaa 41 artiklassa tarkoitettulle tietosuojavastaavalle pääsyn tähän tilapäiseen tietokantaan. Euroopan syyttäjänvirasto ilmoittaa tietosuojavastaavalle kunkin uuden henkilötietoja sisältävän tilapäisen tietokannan avaamisesta.
6. Euroopan syyttäjänvirasto ei tiettyyn asiaan liittyviä henkilötietoja käsitellessään saa luoda muita automaattisesti käsiteltäviä tietokantoja asianhallintajärjestelmän ja tilapäisen tietokannan lisäksi.

23 artikla

Tilapäisten tietokantojen ja rekisterin toiminta

1. Euroopan syyttäjänvirasto avaa tilapäisen tietokannan jokaisesta asiasta, josta sille toimitetaan tietoja edellyttäen, että tiedot toimitetaan tämän asetuksen tai muiden sovellettavien oikeusvälineiden mukaisesti. Euroopan syyttäjänvirasto vastaa avaamiensa tilapäisten tietokantojen hallinnoinnista.
2. Euroopan syyttäjänvirasto päättää tapauskohtaisesti, säilytetäänkö tilapäisen tietokannan pääsyrajoitukset vai sallitaanko sen henkilöstölle pääsy tilapäiseen tietokantaan tai sen osiin silloin, kun se on asianomaisen henkilöstön tehtävien suorittamiseksi tarpeen.
3. Euroopan syyttäjänvirasto päättää, mitkä tilapäiseen tietokantaan sisältyvät tiedot kirjataan rekisteriin. Ellei Euroopan syyttäjä päätä toisin, 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti rekisteröityjä, todennettavia tietoja ei kirjata rekisteriin.

⁸ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 130.

24 artikla

Asianhallintajärjestelmään pääsy

Valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä ja heidän henkilöstöllään, siltä osin kuin heillä on yhteys asianhallintajärjestelmään, on pääsy ainoastaan

- a) rekisteriin, paitsi jos pääsy siihen on nimenomaisesti kielletty;
- b) Euroopan syyttäjänviraston avaamiin tilapäisiin tietokantoihin, jotka koskevat heidän jäsenvaltiossaan toteutettavia tutkinta- tai syytetoimia;
- c) Euroopan syyttäjänviraston avaamiin tilapäisiin tietokantoihin, jotka koskevat toisessa jäsenvaltiossa toteutettavia tutkinta- tai syytetoimia, siltä osin kuin ne liittyvät heidän jäsenvaltiossaan toteutettaviin tutkinta- tai syytetoimiin.

3 JAKSO

TUTKINTATOIMET

25 artikla

Euroopan syyttäjänviraston tutkintavaltuudet

1. Euroopan syyttäjänviraston toteuttamien tutkinta- ja syytetoimien yhteydessä unionin jäsenvaltioiden aluetta pidetään yhtenäisenä oikeudellisena alueena, jolla Euroopan syyttäjänvirasto voi käyttää toimivaltaansa.
2. Jos Euroopan syyttäjänvirasto päättää käyttää toimivaltaansa sellaisen rikoksen tutkintaan, jonka jäsenvaltion kansalainen, unionin henkilöstön jäsen tai toimielimen jäsen on tehnyt osaksi tai kokonaan jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, se pyytää apua saadakseen asianomaisen kolmannen maan osallistumaan 59 artiklassa tarkoitettujen välineiden ja menettelyjen mukaiseen yhteistyöhön.

26 artikla

Tutkintatoimet

1. Euroopan syyttäjänvirasto voi toimivaltaansa käyttäessään pyytää seuraavien tutkintatoimien toteuttamista tai määrätä niiden toteuttamisesta:
 - a) toimitiloissa, maa-alueella tai kulkuneuvossa tehtävä etsintä, kotietsintä, henkilöntarkastus taikka mihin tahansa henkilökohtaiseen omaisuuteen tai tietokonejärjestelmään kohdistuva etsintä;
 - b) minkä tahansa merkityksellisen esineen tai asiakirjan haltuunottaminen taikka sellaisen tallennetun sähköisen datan, mukaan lukien viestiliikenne- ja pankkitilitiedot, haltuunottaminen, joka on salattuna tai salaamattomana, joko alkuperäisessä muodossaan tai muussa määrämuodossa;
 - c) tilojen tai kulkuneuvojen sinetöiminen ja tietojen jäädyttäminen, jotta voidaan säilyttää niiden eheys, **estää todistusaineiston tuhoutuminen tai turmeltuminen** tai turvata mahdollisuus menetetyksi tuomitsemiseen;
 - d) rikosentekovälineiden tai rikoksen tuottaman hyödyn jäädyttäminen, myös omaisuuden asettaminen hukkaamiskieltoon, jos on odotettavissa, että asiaa käsittelevä tuomioistuimien tuomitsee sen menetetyksi, ja on syytä uskoa, että sen omistaja, haltija tai hallussapitäjä pyrkii tekemään menetetyksi tuomitsemisen vaikutuksen tyhjäksi,
 - e) epäillyn kaikilla käyttämillään televiestintäyhteyksillä vastaanottamien ja lähettämien televiestien, myös sähköpostiviestien, lukeminen ja kuuntelu.

- f) reaaliaikaisen televalvonnan toteuttaminen määrämällä, että epäillyn viestiliikennetiedot välitetään välittömästi, jotta hänet voidaan paikantaa ja selvittää, ketkä ovat olleet yhteydessä häneen tiettyinä ajankohtana;
 - g) **raha liikenteen seuranta** määrämällä rahoitus- tai luottolaitos ilmoittamaan Euroopan syyttäjänvirastolle reaaliaikaisesti kaikista tietyllä epäillyn tilillä tai hänen hallinnassaan olevalla tilillä toteutetuista maksutapahtumista tai millä tahansa muulla sellaisella tilillä toteutetuista maksutapahtumista, joita on perusteltu syy uskoa käytettävän rikoksen yhteydessä;
 - h) tulevien maksutapahtumien jäädyttäminen määrämällä rahoitus- tai luottolaitos pidättymään maksutapahtumien toteuttamisesta, jos ne liittyvät tiettyyn epäillyn tiliin tai hänen hallinnassaan olevaan tiliin;
 - i) valvontatoimenpiteiden toteuttaminen muilla kuin julkisilla paikoilla määrämällä piilotetun video- ja audiovalvonnan käyttämisestä, ei kuitenkaan videovalvonnan käyttämisestä kodeissa, ja tallentamalla valvonnan tulokset;
 - j) peitetutkinnan toteuttaminen määrämällä työntekijänsä toimimaan peitenimen tai väärän henkilöllisyyden turvin;
 - k) epäiltyjen ja todistajien kutsuminen kuultaviksi, jos on perusteltu syy uskoa, että he voivat antaa tutkinnan kannalta hyödyllisiä tietoja;
 - l) tunnistamistoimenpiteiden toteuttaminen määrämällä henkilöiden valokuvaamisesta, kuvatallenteiden tekemisestä ja biometristen tunnisteiden tallentamisesta.
 - m) todistusaineistoksi tarvittavan esineen takavarikoiminen;
 - n) pääsy toimitiloihin ja tavaränäytteiden ottaminen;
 - o) kulkuneuvon tarkastaminen, jos on perusteltu syy epäillä, että siinä kuljetetaan tutkinnan kannalta merkityksellisiä tavaroita;
 - p) henkilön jäljittäminen ja valvominen hänen olinpaikkansa selvittämiseksi;
 - q) esineen jäljittäminen ja seuraaminen teknisin keinoin, mukaan lukien tavaroiden ja maksutapahtumien valvottu läpilasku;
 - r) epäiltyjen ja kolmansien henkilöiden kohdennetun valvonnan toteuttaminen julkisilla paikoilla;
 - s) pääsy kansallisiin ja EU:n julkisiin rekistereihin sekä yksityisten tahojen yleisen edun mukaisesti pitämiin rekistereihin;
 - t) epäillyn ja todistajien kuulustelu;
 - u) asiantuntijoiden nimittäminen viran puolesta tai epäillyn pyynnöstä, kun tarvitaan erityisasiantuntemusta.
2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet ovat käytettävissä Euroopan syyttäjänviraston toteuttamien tutkinta- ja syytetoimien yhteydessä. Näihin toimenpiteisiin sovelletaan tässä artiklassa ja kansallisessa lainsäädännössä säädetyt edellytykset. Euroopan syyttäjänvirasto voi määrätä muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen tutkintatoimien toteuttamisesta tai pyytää niiden toteuttamista ainoastaan sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, jossa toimi on tarkoitus toteuttaa.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yksittäisiä tutkintatoimia ei saa määrätä toteutettavaksi ilman perusteltua syytä tai jos samaan tavoitteeseen voitaisiin päästä yksityisyyteen vähemmän puuttuvilla keinoilla.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että edellä 1 kohdan a–j alakohdassa tarkoitettujen tutkintatoimien toteuttamiseen on saatava sen jäsenvaltion toimivaltaisen lainvalvontaviranomaisen lupa, jossa ne on määrä toteuttaa.
5. Edellä 1 kohdan k–u alakohdassa tarkoitettujen tutkintatoimien toteuttamiseen on saatava tuomioistuimen lupa, jos tätä edellytetään sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa tutkintatoimenpide on määrä toteuttaa.
6. Jos tässä artiklassa ja sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetyt edellytykset toimenpiteen toteuttamisluvan myöntämiselle täyttyvät, lupa on annettava 48 tunnin kuluessa toimivaltaisen tuomioistuimen perustellulla kirjallisella päätöksellä.
7. Euroopan syyttäjänvirasto voi pyytää toimivaltaista tuomioistuinta määräämään epäillyn pidättämisestä tai tutkintavankeuteen määräämisestä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4 JAKSO

TUTKINNAN PÄÄTTÄMINEN JA SYYTTÄJÄNVALTUUDET

27 artikla

Syyttäminen kansallisessa tuomioistuimessa

1. Euroopan syyttäjällä ja valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä on samat valtuudet kuin kansallisilla syyttäjillä syytteen nostamisen ja ajamisen osalta, erityisesti valtuudet esittää syyllisyysväittämiä, osallistua todisteiden vastaanottamiseen ja turvautua käytettävissä oleviin muutoksenhakukeinoihin.
2. Kun toimivaltainen valtuutettu Euroopan syyttäjä katsoo, että tutkinta on saatu päätökseen, hänen on toimitettava Euroopan syyttäjän tarkastettavaksi yhteenveto asiasta, syytekirjelmäluonnos ja luettelo todisteista. Jos Euroopan syyttäjä ei määrää asian käsittelyä lopetettavaksi 28 artiklan nojalla, hän joko määrää valtuutetun Euroopan syyttäjän toimittamaan syytekirjelmän toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tai palauttaa asian valtuutetulle syyttäjälle lisätutkintaa varten. Euroopan syyttäjä voi myös itse saattaa asian toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.
3. Toimivaltaiselle kansalliselle tuomioistuimelle toimitettavassa syytekirjelmässä on lueteltava oikeudenkäynnissä esitettävät todisteet.
4. Euroopan syyttäjä valitsee oikeuspaikan ja toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen tiiviissä yhteistyössä asian esittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän kanssa ja oikeudenkäytön asianmukaisuuden huomioon ottaen seuraavien kriteerien perusteella:
 - a) rikosentekopaikka tai, jos on tehty useita rikoksia, paikka, joissa suurin osa niistä on tehty;
 - b) epäillyn vakinainen asuinpaikka;
 - c) todisteiden sijaintipaikka;
 - d) rikoksen välittömien uhrien vakinainen asuinpaikka.
5. Jos se on tarpeen takaisinperintää, hallinnollisia jatkotoimia tai seurantaa varten, Euroopan syyttäjä antaa syytekirjelmän tiedoksi toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, asiaan osallisille henkilöille sekä asianomaisille unionin toimielimille, elimille, toimistoille ja virastoille.

28 artikla

Asian käsittelyn lopettaminen

1. Euroopan syyttäjä lopettaa asian käsittelyn, jos syytteen nostaminen on käynyt mahdottomaksi jostakin seuraavista syistä:
 - a) epäillyn kuolema;
 - b) tutkinnan kohteena oleva toiminta ei täytä rikoksen tunnusmerkistöä;
 - c) epäillylle on myönnetty armahdus tai syytesuoja;
 - d) kansallinen syyteoikeuden vanhentumisaika on kulunut umpeen;
 - e) epäilty on jo lopullisesti vapautettu tai tuomittu unionin alueella samojen tosiseikkojen perusteella tai asia on ratkaistu 29 artiklan mukaisesti.
2. Euroopan syyttäjä voi lopettaa asian käsittelyn jollakin seuraavista perusteista:
 - a) rikos on vähäinen unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin annetun direktiivin 2013/XX/EU täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön mukaan;
 - b) asiaa koskeva näyttö ei riitä.
3. Euroopan syyttäjänvirasto voi siirtää asiat, joiden käsittelyn se on lopettanut, Euroopan petostentorjuntaviraston, jäljempänä 'OLAF', tai toimivaltaisten kansallisten hallinto- tai lainkäyttöviranomaisten käsiteltäväksi takaisinperintää, muita hallinnollisia jatkotoimia tai seurantaa varten.
4. Jos tutkinta on aloitettu loukatun osapuolen antamien tietojen perusteella, Euroopan syyttäjänvirasto ilmoittaa asiasta tälle osapuolelle.

29 artikla

Sovintoratkaisu

1. Jos asian käsittelyä ei lopeteta, Euroopan syyttäjänvirasto voi asianmukaisen oikeudenkäytön niin vaatiessa ehdottaa epäillylle sovintoratkaisuna, että tämä maksaa kiinteämääräisen sakon, minkä jälkeen asian käsittely päätetään lopullisesti. Jos epäilty suostuu, hänen on maksettava kiinteämääräinen sakko unionille.
2. Euroopan syyttäjänvirasto valvoo sovintoratkaisuun liittyvän rahallisen suorituksen maksamista.
3. Jos epäilty hyväksyy sovintoratkaisun ja maksaa sakon, Euroopan syyttäjä päättää asian käsittelyn lopullisesti ja ilmoittaa asiasta virallisesti toimivaltaisille kansallisille lainvalvontaja lainkäyttöviranomaisille sekä asianomaisille unionin toimielimille, elimille, toimistoille ja virastoille.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuun asian käsittelyn lopulliseen päättämiseen ei voida hakea muutosta.

5 JAKSO

TODISTEIDEN HYVÄKSYTTÄVYYS

30 artikla

Todisteiden hyväksyttävyys

1. Jos asiaa käsittelevä tuomioistuin katsoo, että Euroopan syyttäjänviraston sille esittämien todisteiden hyväksyminen ei vaikuttaisi kielteisesti menettelyn oikeudenmukaisuuteen tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklaan kirjattuihin puolustuksen oikeuksiin,

todisteet on hyväksyttävä oikeudenkäynnissä ilman eri validointia tai muuta vastaavaa oikeudellista menettelyä, vaikka tuomioistuimen sijaintijäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädettäisiin muiden sääntöjen soveltamisesta todisteiden keräämiseen ja esittämiseen.

2. Todisteiden hyväksyminen ei vaikuta kansallisten tuomioistuimen toimivaltaan arvioida vapaasti todisteita, joita Euroopan syyttäjänvirasto esittää oikeudenkäynnissä.

6 JAKSO

MENETETYKSI TUOMITSEMINEN

31 artikla

Menetetyksi tuomitun omaisuuden arvon siirto

Jos toimivaltainen kansallinen tuomioistuin on Euroopan syyttäjänviraston pyynnöstä tehnyt lainvoimaisen päätöksen Euroopan syyttäjänviraston toimivallan piiriin kuuluvalla rikoksella saadun omaisuuden tai hyödyn menetetyksi tuomitsemisesta, tämän omaisuuden tai hyödyn rahallinen arvo siirretään unionin talousarvioon siltä osin kuin se on tarpeen unionille aiheutetun vahingon korvaamiseksi.

IV LUKU

MENETTELYTAKEET

32 artikla

Epäiltyjen, syytettyjen ja muiden asianosaisten henkilöiden oikeuksien laajuus

1. Euroopan syyttäjänvirasto noudattaa toiminnassaan kaikilta osin Euroopan unionin perusoikeuskirjaan kirjattuja epäiltyjen oikeuksia, mukaan lukien oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja puolustuksen oikeudet.
2. Kaikilla Euroopan syyttäjänviraston menettelyissä asianosaisina olevilla epäillyillä ja syytetyillä henkilöillä on vähintään seuraavat prosessuaaliset oikeudet, sellaisena kuin niistä säädetään unionin lainsäädännössä ja jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä:
 - (a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/64/EU mukainen oikeus tulkkaukseen ja käännöksiin,
 - (b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/13/EU mukainen tiedonsaantioikeus ja oikeus tutustua asiaan liittyvään aineistoon,
 - (c) [Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/xx/EU] mukainen oikeus asianajajaan ja oikeus ottaa yhteyttä kolmanteen henkilöön ja ilmoittaa hänelle pidätyksestään,
 - (d) oikeus vaieta ja oikeus tulla pidetyksi syyttömänä,
 - (e) oikeus oikeusapuun,
 - (f) oikeus esittää todisteita, nimetä asiantuntijoita ja kuulla todistajia.
3. Epäillyillä ja syytetyillä on 2 kohdassa luetellut oikeudet siitä lähtien, kun heitä aletaan epäillä rikoksesta. Sen jälkeen kun toimivaltainen kansallinen tuomioistuin on hyväksynyt syytekirjelmän, epäillyn tai syytetyn prosessuaaliset oikeudet perustuvat siihen kansalliseen järjestelmään, jota sovelletaan käsiteltävänä olevaan asiaan.
4. Edellä 2 kohdassa lueteltuja oikeuksia sovelletaan myös muuhun kuin epäiltyyn tai syytettyyn henkilöön, joka on Euroopan syyttäjänviraston kuultavana, jos häntä kuulemisen tai kuulustelun aikana aletaan epäillä rikoksesta.

5. Epäillyillä ja syytetyillä sekä muilla Euroopan syyttäjänviraston menettelyissä osallisina olevilla henkilöillä on kaikki heille sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla kuuluvat prosessuaaliset oikeudet.

33 artikla

Oikeus vaieta ja oikeus tulla pidetyksi syyttömänä

1. Euroopan syyttäjänviraston menettelyissä asianosaisina olevalla epäillyllä tai syytetyllä on kansallisen lainsäädännön mukainen oikeus vaieta kuulusteluissa, jotka koskevat rikoksia, joista häntä epäillään, ja hänelle on ilmoitettava, ettei hänen tarvitse todistaa itseään vastaan.
2. Epäiltyä tai syytettyä on pidettävä syyttömänä, kunnes hänen syyllisyytensä on näytetty toteen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

34 artikla

Oikeus oikeusapuun

Euroopan syyttäjänviraston toimivallan piiriin kuuluvasta rikoksesta epäillyllä tai syytetyllä on kansallisen lainsäädännön mukainen oikeus saada kansallisilta viranomaisilta kokonaan tai osittain maksutonta oikeusapua, jos hänellä ei ole varaa maksaa siitä.

35 artikla

Todisteisiin liittyvät oikeudet

1. Epäillyllä tai syytetyllä on kansallisen lainsäädännön mukainen oikeus esittää todisteita Euroopan syyttäjänviraston tarkasteltavaksi.
2. Epäillyllä tai syytetyllä on kansallisen lainsäädännön mukainen oikeus pyytää Euroopan syyttäjänvirastoa keräämään tutkinnan kannalta merkityksellisiä todisteita muun muassa nimeämällä asiantuntijoita ja kuulemalla todistajia.

**V LUKU
LAILLISUUSVALVONTA**

36 artikla

Laillisuusvalvonta

1. Kun Euroopan syyttäjänvirasto toteuttaa prosessitoimia tehtäviään hoitaessaan, sitä pidetään laillisuusvalvonnan kannalta kansallisena viranomaisena.
2. Kun tämän asetuksen mukaisesti on sovellettava kansallisia säädöksiä, niitä ei pidetä SEUT-sopimuksen 267 artiklassa tarkoitettuina unionin säädöksinä.

**VI LUKU
TIETOSUOJA**

37 artikla

Henkilötietojen käsittely

1. Niiden henkilöiden osalta, joita epäillään asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön nojalla Euroopan syyttäjänviraston toimivallan piiriin kuuluvan rikoksen tekemisestä tai siihen osallistumisesta tai jotka on tuomittu tällaisesta rikoksesta, Euroopan syyttäjänvirasto saa tämän asetuksen mukaisesti käsitellä automaattisesti tai strukturoitujen

manuaalisten arkistojen avulla liitteessä olevassa 1 kohdassa lueteltuja henkilötietoja ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin:

- tämän asetuksen mukaisesti toteutetut tutkinta- ja syytetoimet;
 - tämän asetuksen mukainen tiedonvaihto jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja toisten unionin elinten kanssa;
 - tämän asetuksen mukainen yhteistyö kolmansien maiden kanssa.
2. Alle 18-vuotiaiden sekä niiden henkilöiden osalta, jotka katsotaan asianomaisten jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla todistajiksi tai uhreiksi sellaisten tutkinta- tai syytetoimien yhteydessä, jotka koskevat yhtä tai useampaa Euroopan syyttäjänviraston toimivallan piiriin kuuluvista rikollisuuden lajeista ja rikoksista, Euroopan syyttäjänvirasto saa käsitellä ainoastaan liitteessä olevassa 2 kohdassa lueteltuja henkilötietoja. *Näitä henkilötietoja saa käsitellä ainoastaan, jos se on ehdottoman välttämätöntä 1 kohdassa määritettyihin tarkoituksiin.*
3. Euroopan syyttäjä saa poikkeustapauksissa käsitellä rajoitetun ajan, joka ei saa olla pidempi kuin aika, joka tarvitaan, jotta asia, jonka yhteydessä henkilötietoja käsitellään, voidaan saattaa päätökseen, myös muita kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja, jotka liittyvät rikoksen tekohetken olosuhteisiin, jos niillä on välitöntä merkitystä Euroopan syyttäjänviraston meneillään oleville tutkintatoimille ja jos ne ovat osa näitä tutkintatoimia, edellyttäen, että näiden tietojen käsittely on ehdottoman *välttämätöntä* 1 kohdassa määritellyn tarkoituksen kannalta ja että niitä käsitellään tämän asetuksen mukaisesti. Jäljempänä 41 artiklassa tarkoitettulle tietosuojavastaavalle on ilmoitettava välittömästi tämän kohdan soveltamisesta.
4. Euroopan syyttäjänvirasto saa käsitellä joko automaattisesti tai muutoin sellaisia henkilötietoja, joista käy ilmi rotu tai etninen syntyperä, poliittinen kanta, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus tai ammattiliiton jäsenyys tai jotka koskevat terveyttä tai sukupuolielämää ainoastaan, jos kyseiset tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä asianomaisille Euroopan syyttäjänviraston tutkintatoimille ja jos ne täydentävät muita jo käsiteltyjä tietoja. Tietosuojavastaavalle on ilmoitettava välittömästi tämän kohdan soveltamisesta. Kyseisiä tietoja ei saa käsitellä 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa rekisterissä. Jos nämä muut tiedot koskevat 2 kohdassa tarkoitettuja todistajia tai uhreja, päätöksen tietojen käsittelystä tekee Euroopan syyttäjä.
5. Euroopan syyttäjänviraston toimintansa yhteydessä suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001. Asetusta (EY) N:o 45/2001 täsmennetään ja täydennetään tällä asetuksella operatiivisten henkilötietojen osalta.

38 artikla

Henkilötietojen säilyttämisen aikarajoitukset

1. Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiä henkilötietoja ei saa säilyttää tietokannoissa seuraavista ensimmäisen soveltuvan päivämäärän jälkeen:
- a) sen päivän jälkeen, jona syytteen nostamiselle asetettu määräaika on päättynyt vanhentumissääntöjen nojalla kaikissa jäsenvaltioissa, joissa on suoritettu tutkinta- ja syytetoimia;
 - b) sen päivän jälkeen, jona henkilöön kohdistuneet syytteet hylätään lopullisesti ja tuomioistuimen päätös tulee lainvoimaiseksi;
 - c) kolme vuotta sen päivän jälkeen, jona tuomioistuimen päätös tulee lainvoimaiseksi viimeisessä niistä jäsenvaltioista, joissa on suoritettu tutkinta- ja syytetoimia;

- d) sen päivän jälkeen, jona Euroopan syyttäjänvirasto toteaa, että sen tutkinta- tai syytetoimia ei enää ole tarpeen jatkaa.
2. Asianmukaisella automaattisella tietojen käsittelyllä on jatkuvasti tarkistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja noudatetaan. Joka tapauksessa tietojen säilyttämisen tarpeellisuus on tarkistettava joka kolmas vuosi tietojen tallettamisesta. Jos liitteessä tarkoitettuja henkilötietoja säilytetään yli viiden vuoden ajan, asiasta on ilmoitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle.
 3. Kun 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt, Euroopan syyttäjänvirasto tarkistaa, onko tietoja tarpeen säilyttää vielä kauemmin, jotta se voi suorittaa tehtävänsä, ja se voi päättää säilyttää niitä poikkeuksellisesti seuraavaan säilyttämisen tarpeellisuutta koskevaan tarkistukseen saakka. Syyt säilyttämisen jatkamiseen on perusteltava ja dokumentoitava. Jos henkilötietojen säilyttämistä ei päätetä jatkaa, tiedot poistetaan automaattisesti kolmen vuoden kuluttua.
 4. Jos tietoja on 3 kohdan mukaisesti säilytetty 1 kohdassa tarkoitettujen päivämäärien jälkeen, Euroopan tietosuojavaltuutettu tarkistaa kolmen vuoden välein, onko tietojen säilyttäminen tarpeellista.
 5. Kun strukturoimattomia ja muita kuin automaattisesti käsiteltyjä tietoja sisältävästä tietokannasta saadun viimeisen automaattisesti käsitellyn tiedon säilytysaika päättyy, kaikki tietokannassa olevat asiakirjat ja mahdolliset kopiot hävitetään.

39 artikla

Lokitiedot ja dokumentaatio

1. Euroopan syyttäjänvirasto pitää kirjaa operatiivisiin tarkoituksiin käytettävien henkilötietojen keräämisestä ja muuttamisesta, tietoihin pääsystä sekä niiden luovuttamisesta, yhdistämisestä tai poistamisesta, jotta voidaan tarkistaa tietojenkäsittelyn lainmukaisuus, toteuttaa omaehtoista valvontaa ja varmistaa tietojen eheys ja tietoturva. Tällaiset lokitiedot tai dokumentaatio on tuhottava 18 kuukauden kuluttua, paitsi jos tietoja tarvitaan edelleen valvontaa varten.
2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla laaditut lokitiedot tai dokumentaatio toimitetaan Euroopan tietosuojavaltuutetulle tämän pyynnöstä. Euroopan tietosuojavaltuutettu saa käyttää näitä tietoja ainoastaan tietosuojan valvontaa sekä tietojenkäsittelyn asianmukaisuuden ja tietojen eheyden ja tietoturvan varmistamista varten.

40 artikla

Sallittu pääsy henkilötietoihin

Ainoastaan Euroopan syyttäjällä, valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä ja näiden valtuutetulla henkilöstöllä on tehtäviensä suorittamiseksi ja tässä asetuksessa säädetyissä rajoissa pääsy Euroopan syyttäjänviraston operatiivisten tehtäviensä suorittamiseksi käsittelemiin henkilötietoihin.

41 artikla

Tietosuojavastaava

1. Euroopan syyttäjä nimittää tietosuojavastaavan asetuksen (EY) N:o 45/2001 24 artiklan mukaisesti.
2. Asetuksen (EY) N:o 45/2001 24 artiklassa asetettuja velvollisuuksia täyttäessään tietosuojavastaava
 - a) huolehtii, että henkilötietojen siirroista pidetään kirjaa;

- b) tekee yhteistyötä tietojenkäsittelymenettelyistä, -koulutuksesta ja -neuvonnasta vastaavan Euroopan syyttäjänviraston henkilöstön kanssa.
- c) laatii vuosikertomuksen ja toimittaa sen Euroopan syyttäjälle ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle.
3. Tietosuojavastaavalla on tehtäviään suorittaessaan pääsy kaikkiin Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiin tietoihin ja kaikkiin sen tiloihin.
4. *Euroopan syyttäjänviraston henkilöstöllä, joka avustaa tietosuojavastaavaa tämän tehtävissä, on pääsy Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiin henkilötietoihin ja sen tiloihin siltä osin kuin on välttämätöntä heidän tehtäviensä suorittamiseksi.*
5. *Jos tietosuojavastaava katsoo, että asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöksiä tai henkilötietojen käsittelyä koskevia tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, hän ilmoittaa asiasta Euroopan syyttäjälle ja pyytää tätä korjaamaan tilanteen tiettyyn määräaikaan mennessä. Jollei Euroopan syyttäjä korjaa tietojen virheellistä käsittelyä sovituissa määräajassa, tietosuojavastaava saattaa asian Euroopan tietosuojavaltuutetun käsiteltäväksi.*
6. *Euroopan syyttäjä hyväksyy asetuksen (EY) N:o 45/2001 24 artiklan 8 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäännöt.*

42 artikla

Tiedonsaantioikeutta koskevat menettelyt

1. Jokainen rekisteröity voi käyttää oikeuttaan häntä itseään koskevien tietojen saantiin asetuksen (EY) 45/2001 ja erityisesti sen 13 artiklan mukaisesti.
2. Jos tiedonsaantioikeutta rajoitetaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti, Euroopan syyttäjänvirasto ilmoittaa asiasta rekisteröidylle kirjallisesti mainitun asetuksen 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Pääasialliset syyt rajoituksen soveltamiseen voidaan jättää ilmoittamatta, jos niiden ilmoittaminen tekisi rajoituksen tehottomaksi. Rekisteröidylle on ilmoitettava ainakin siitä, että Euroopan tietosuojavaltuutettu on tehnyt kaikki välttämättömät tarkistukset.
3. *Euroopan syyttäjänvirasto dokumentoi perusteet 2 kohdassa tarkoitetun rajoituksen pääasiallisten syiden ilmoittamatta jättämiselle.*
4. Kun Euroopan tietosuojavaltuutettu asetuksen (EY) N:o 45/2001 46 ja 47 artiklaa noudattaen tarkistaa Euroopan syyttäjänviraston suorittaman tietojenkäsittelyn lainmukaisuuden, hänen on ilmoitettava rekisteröidylle ainakin, että kaikki Euroopan tietosuojavaltuutetun välttämättömät tarkistukset on tehty.

43 artikla

Oikeus henkilötietojen oikaisemiseen, poistamiseen tai käsittelyn rajoittamiseen

1. Jos Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiä henkilötietoja on oikaistava tai poistettava tai niiden käsittelyä on rajoitettava asetuksen (EY) N:o 45/2001 14, 15 tai 16 artiklan nojalla, Euroopan syyttäjänvirasto oikaisee tai poistaa tiedot tai rajoittaa niiden käsittelyä.
2. Kaikille tietojen vastaanottajille on asetuksen (EY) N:o 45/2001 14, 15 tai 16 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa ilmoitettava asiasta viipymättä asetuksen (EY) N:o 45/2001 17 artiklan mukaisesti. Myös vastaanottajien on sen jälkeen heihin itseensä sovellettavien sääntöjen mukaisesti oikaistava tai poistettava tiedot tai rajoitettava niiden käsittelyä omassa järjestelmässään.

3. Euroopan syyttäjänvirasto ilmoittaa rekisteröidylle kirjallisesti ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, että häntä koskevat tiedot on oikaistu tai poistettu tai että niiden käsittelyä on rajoitettu.
4. Jos tietojen oikaiseminen tai poistaminen tai niiden käsittelyn rajoittaminen on evätty, Euroopan syyttäjänvirasto ilmoittaa rekisteröidylle kirjallisesti mahdollisuudesta tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle ja oikeudesta hakea muutosta tuomioistuimessa.

44 artikla

Tietosuojavastuu

1. Euroopan syyttäjänvirasto käsittelee henkilötietoja siten, että on mahdollista todeta, mikä viranomainen on toimittanut tiedot tai mistä ne on hankittu.
2. Vastuu asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja tämän asetuksen noudattamisesta on Euroopan syyttäjänvirastolla. Vastuu henkilötietojen siirron laillisuudesta on tietojen toimittajalla, kun on kyse Euroopan syyttäjänvirastolle toimitetuista henkilötiedoista, ja Euroopan syyttäjänvirastolla, kun on kyse jäsenvaltioille, unionin elimille ja kolmansille maille tai kansainvälisille järjestöille toimitetuista henkilötiedoista.
3. Jollei tämän asetuksen muista säännöksistä muuta johdu, Euroopan syyttäjänvirasto vastaa kaikista käsittelemistään tiedoista.

45 artikla

Euroopan tietosuojavaltuutetun ja kansallisten tietosuojaviranomaisten yhteistyö

1. Euroopan tietosuojavaltuutettu toimii tiiviissä yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten tietosuojaviranomaisten kanssa sellaisten kysymysten yhteydessä, jotka edellyttävät jäsenvaltioiden toimia, erityisesti jos Euroopan tietosuojavaltuutettu tai toimivaltainen kansallinen tietosuojaviranomainen havaitsee jäsenvaltioiden käytänteiden välillä suuria eroja tai mahdollisesti lainvastaisia tiedonsiirtoja Euroopan syyttäjänviraston tiedonvaihtokanavia pitkin, tai yhden tai useamman kansallisen tietosuojaviranomaisen esittämien, tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja tulkintaa koskevien kysymysten yhteydessä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa Euroopan tietosuojavaltuutettu ja toimivaltaiset kansalliset tietosuojaviranomaiset voivat toimivaltuuksiensa puitteissa vaihtaa asiaa koskevia tietoja, avustaa toisiaan auditointien ja tarkastusten suorittamisessa, tutkia tämän asetuksen tulkintaan tai soveltamiseen liittyviä vaikeuksia, selvittää riippumattoman valvontavallan tai rekisteröidyn oikeuksien käyttöön liittyviä ongelmia, laatia yhdenmukaisia ehdotuksia yhteisten ratkaisujen löytämiseksi ongelmiin ja edistää tarpeen mukaan tietosuojaa koskevien oikeuksien tuntemusta.
3. Kansalliset tietosuojaviranomaiset ja Euroopan tietosuojavaltuutettu tapaavat tarvittaessa tämän artiklan tavoitteiden saavuttamiseksi. Euroopan tietosuojavaltuutettu vastaa näiden kokousten kustannuksista ja järjestelyistä. Ensimmäisessä kokouksessa hyväksytään työjärjestys. Muita työmenetelmiä kehitetään tarpeen mukaan yhteisesti.

46 artikla

Oikeus tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle

1. Jos kantelu, jonka rekisteröity on tehnyt asetuksen (EY) N:o 45/2001 32 artiklan 2 kohdan nojalla, koskee 43 artiklassa tarkoitettua päätöstä, Euroopan tietosuojavaltuutettu kuulee sen jäsenvaltion kansallisia tietosuojaviranomaisia tai toimivaltaista lainkäyttöviranomaista, josta tiedot ovat peräisin tai jota asia välittömästi koskee. Euroopan tietosuojavaltuutettu tekee

päätöksensä, jossa se voi evätä tietojen luovuttamisen, tiiviissä yhteistyössä kansallisen tietosuojaviranomaisen tai toimivaltaisen lainkäyttöviranomaisen kanssa.

2. Kun kantelu koskee unionin elinten, kolmansien maiden, kansainvälisten järjestöjen tai yksityisten osapuolten Euroopan syyttäjänvirastolle toimittamien tietojen käsittelyä, Euroopan tietosuojavaltuutettu varmistaa, että Euroopan syyttäjänvirasto on toimittanut tarvittavat tarkistukset.

47 artikla

Korvausvastuu tietojen luvottomasta tai virheellisestä käsittelystä

1. Euroopan syyttäjänvirasto vastaa SEUT-sopimuksen 340 artiklan nojalla henkilöille aiheutuneista vahingoista, jotka johtuvat Euroopan syyttäjänviraston suorittamasta tietojen luvottomasta tai virheellisestä käsittelystä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun vastuuseen perustuvat Euroopan syyttäjänvirastoa koskevat valitukset käsitellään SEUT-sopimuksen 268 artiklan nojalla Euroopan unionin tuomioistuimessa.

VII LUKU

VARAINHOITOA JA HENKILÖSTÖÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

48 artikla

Taloushallinnon toimijat

1. Euroopan syyttäjä vastaa taloutta ja talousarviota koskevien päätösten tekemisestä.
2. Euroopan syyttäjän 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimeämä varasyyttäjä vastaa tulojen ja menojen hyväksyjänä Euroopan syyttäjänviraston talousarvion toteuttamisesta.

49 artikla

Talousarvio

1. Euroopan syyttäjänviraston kaikista tuloista ja menoista laaditaan kutakin kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan sen talousarvioon.
2. Euroopan syyttäjänviraston talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Sulkematta pois muita tulonlähteitä Euroopan syyttäjänviraston tulot koostuvat seuraavista:
 - a) unionin yleiseen talousarvioon otettu unionin rahoitusosuus;
 - b) Euroopan syyttäjänviraston julkaisuista ja muista suoritteista saadut tulot.
4. Euroopan syyttäjänviraston menoihin kuuluvat henkilöstön palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot sekä toimintakustannukset.
5. Kun valtuutetut Euroopan syyttäjät hoitavat Euroopan syyttäjänvirastolle kuuluvia tehtäviä, tästä aiheutuvia menoja pidetään toimintamenoina.

50 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Edellä 48 artiklassa tarkoitettu Euroopan syyttäjän varasyöttäjä laatii vuosittain luonnoksen alustavaksi ennakkoarvioksi Euroopan syyttäjänviraston tuloista ja menoista seuraavan varainhoitovuoden aikana. Euroopan syyttäjä hyväksyy tähän luonnokseen perustuvan alustavan ennakkoarvion Euroopan syyttäjänviraston tuloista ja menoista seuraavan varainhoitovuoden aikana.
2. Alustava ennakkoarvio Euroopan syyttäjänviraston tuloista ja menoista toimitetaan komissiolle kunakin vuonna viimeistään 31 päivänä tammikuuta. Euroopan syyttäjä toimittaa lopullisen ennakkoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys, komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.
3. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhdessä 'budjettivallan käyttäjä'.
4. Komissio sisällyttää tämän ennakkoarvion perusteella Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta otettavan rahoitusosuuden määrän. Komissio toimittaa alustavan talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle SEUT-sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.
5. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy Euroopan syyttäjänvirastolle tarkoitetun rahoitusosuuden.
6. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa Euroopan syyttäjänviraston henkilöstötaulukon.
7. Euroopan syyttäjä hyväksyy Euroopan syyttäjänviraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa tätä vastaavasti.
8. Euroopan syyttäjänviraston on asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 203 artiklan säännösten mukaisesti ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisimman varhain jokaisesta talousarvioon todennäköisesti merkittävästi vaikuttavasta kiinteistöhankeesta.
9. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 203 artiklassa tarkoitettua ylivoimaista estettä lukuun ottamatta Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät kiinteistöhankeesta koskevaa esitystä neljän viikon kuluessa päivästä, jona ne molemmat ovat vastaanottaneet sen. Kiinteistöhanke katsotaan hyväksytyksi tämän neljän viikon määräajan päättyessä, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto tee esityksen vastaista päätöstä kyseisen määräajan kuluessa. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ottaa esille perusteltuja ongelmakohtia tämän neljän viikon määräajan kuluessa, määräaika pidennetään kerran kahdella viikolla. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto tekee kiinteistöhankkeen vastaisen päätöksen, Euroopan syyttäjänvirasto peruuttaa esityksensä ja voi toimittaa uuden esityksen.
10. Euroopan syyttäjänvirasto voi rahoittaa kiinteistönhankintahankkeen lainalla, jonka budjettivallan käyttäjä on ennakoita hyväksynyt asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 203 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

51 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Edellä 48 artiklassa tarkoitettu Euroopan syyttäjän varasyöttäjä toimii Euroopan syyttäjänviraston tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa sen talousarvion omalla vastuullaan ja talousarviossa asetetuissa rajoissa.

2. Edellä 48 artiklassa tarkoitettu Euroopan syyttäjän varasyyttäjä toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki arviointimenettelyjen tuloksen kannalta olennaiset tiedot.

52 artikla

Tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. Euroopan syyttäjänviraston tilinpitäjänä toimii sen talousarviota toteuttaessa Eurojustin tilinpitäjä. Eturistiriitojen välttämiseksi toteutetaan tarvittavat järjestelyt.
2. Euroopan syyttäjänviraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä.
3. Euroopan syyttäjänvirasto toimittaa selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä.
4. Komission tilinpitäjä toimittaa Euroopan syyttäjänviraston alustavan tilinpäätöksen konsolidoituna komission tilinpäätökseen tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä.
5. Tilintarkastustuomioistuin esittää Euroopan syyttäjänviraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautuksensa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 148 artiklan 1 kohdan mukaisesti viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan kesäkuun 1 päivänä.
6. Saatuaan Euroopan syyttäjänviraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 148 artiklan mukaisesti, Euroopan syyttäjänviraston tilinpitäjä laatii viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan.
7. Euroopan syyttäjänviraston tilinpitäjä toimittaa lopullisen tilinpäätöksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään kutakin varainhoitovuotta seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivänä.
8. Euroopan syyttäjänviraston lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan marraskuun 15 päivänä.
9. Edellä 48 artiklassa tarkoitettu Euroopan syyttäjän varasyyttäjä toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan syyskuun 30 päivänä. Euroopan syyttäjänviraston vastaus toimitetaan samaan aikaan komissiolle.
10. Edellä 48 artiklassa tarkoitettu Euroopan syyttäjän varasyyttäjä antaa asetuksen (EY, Euratom) N:o 966/2012 165 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki asianomaista varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteetonta toteuttamista varten tarvittavat tiedot.
11. Euroopan parlamentti myöntää 48 artiklassa tarkoitettulle Euroopan syyttäjän varasyyttäjälle vuoden N talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta ennen vuoden N+2 toukokuun 15 päivää.

53 artikla

Varainhoitosäännöt

Euroopan syyttäjä hyväksyy Euroopan syyttäjänvirastoon sovellettavat varainhoitosäännöt [Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 23 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom)

N:o 2343/2002] mukaisesti komissiota kuultuaan. Varainhoitosäännöissä voidaan poiketa [asetuksesta 2343/2002] ainoastaan, jos Euroopan syyttäjänviraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

2 JAKSO

HENKILÖSTÖÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

54 artikla

Yleiset säännökset

1. Jollei tässä jaksossa toisin säädetä, Euroopan syyttäjään, varasyyttäjiin ja Euroopan syyttäjänviraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä⁹ ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden sääntöjen ja ehtojen täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on annettu Euroopan unionin toimielinten välisellä päätöksellä.
2. Euroopan syyttäjä käyttää Euroopan syyttäjänviraston henkilöstön suhteen niitä valtuuksia, jotka henkilöstösääntöjen mukaan kuuluvat nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaan työsopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle.
3. Euroopan syyttäjää vahvistaa tarvittavat henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti. Euroopan syyttäjä vahvistaa myös henkilöstöresurssija koskevan suunnitelman osana ohjelma-asiakirjaa.
4. Euroopan syyttäjänvirastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.
5. Valtuutetut Euroopan syyttäjät palkataan erityisneuvonantajina Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 5, 123 ja 124 artiklan mukaisesti. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset edistävät valtuutettujen Euroopan syyttäjien tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitoa ja pidättyvät kaikista sellaisista toimista ja toimintatavoista, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti heidän uraansa ja asemaansa kansallisessa syyttäjälaitoksessa. Toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat etenkin siitä, että valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä on heidän tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat resurssit ja välineet ja että heidät integroidaan täysin kansallisiin syyttäjänviranomaisiin.

55 artikla

Kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

1. Euroopan syyttäjänvirasto voi käyttää kansallisia asiantuntijoita ja muuta henkilöstöä, joka ei ole sen palveluksessa. Kansalliset asiantuntijat ovat Euroopan syyttäjänviraston toimintaan liittyviä tehtäviä hoitaessaan Euroopan syyttäjän alaisia.
2. Euroopan syyttäjä tekee päätöksen, jossa annetaan säännökset kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä Euroopan syyttäjänviraston palvelukseen, ja antaa tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat lisäsäännökset.

⁹ Asetus N:o 31 (ETY), 11 (Euratom), annettu 18 päivänä joulukuuta 1961, Euroopan talousyhteisön ja Euroopan atomienergiajärjestön virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta (EYVL 45, 14.6.1962, s. 1387), sellaisena kuin se on muutettuna erityisesti 29 päivänä helmikuuta 1968 annetulla neuvoston asetuksella N:o 259/68 (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1), sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna.

VIII LUKU

EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON JA SEN KUMPPANIEN VÄLISIÄ SUHTEITA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

56 artikla

Yhteiset säännökset

1. Euroopan syyttäjänvirasto voi luoda ja pitää yllä yhteistyösuhteita unionin elimiin ja virastoihin näiden elinten ja virastojen tavoitteiden mukaisesti sekä kolmansien maiden toimivaltaisiin viranomaisiin, kansainvälisiin järjestöihin ja kansainväliseen rikospoliisijärjestöön (Interpol) siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi.
2. Euroopan syyttäjänvirasto saa 61 artiklan mukaisesti vaihtaa suoraan kaikkia tietoja, henkilötietoja lukuun ottamatta, 1 kohdassa tarkoitettujen yksiköiden kanssa siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi.
3. Euroopan syyttäjänvirasto saa asetuksen (EY) N:o 45/2001 4 artiklan mukaisesti vastaanottaa henkilötietoja 1 kohdassa tarkoitetuilta yksiköiltä ja käsitellä niitä siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi, jollei 3 jakson säännöksistä muuta johdu.
4. Euroopan syyttäjänvirasto saa siirtää henkilötietoja kolmansille maille, kansainvälisille järjestöille ja Interpolille, jos se on tarpeen Euroopan syyttäjänviraston toimivallan piiriin kuuluvien rikosten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tämän asetuksen mukaisesti.
5. Euroopan syyttäjänviraston jäsenvaltioille, unionin elimille tai virastoille, kolmansille maille, kansainvälisille järjestöille tai Interpolille toimittamien henkilötietojen siirtäminen edelleen kolmansille osapuolille on kiellettyä, ellei Euroopan syyttäjänvirasto ole käsillä olevan tapauksen olosuhteita harkittuaan antanut siihen nimenomaista suostumustaan sellaista tarkoitusta varten, joka ei ole ristiriidassa sen tarkoituksen kanssa, jota varten tiedot toimitettiin.

2 JAKSO

SUHTEET YHTEISTYÖKUMPPANEIHIN

57 artikla

Suhteet Eurojustiin

1. Euroopan syyttäjänvirasto luo Eurojustiin erityissuhteen ja ylläpitää sitä tiiviin yhteistyön sekä virastojen välisten, jäljempänä määriteltyjen operatiivisten sekä hallinnon ja johdon välisten yhteyksien kautta.
2. Euroopan syyttäjänvirasto voi ottaa Eurojustin mukaan operatiivisiin toimintoihinsa, jotka liittyvät rajatylittäviin tai monimutkaisiin tapauksiin seuraavin tavoin:
 - a) antamalla tutkimuksiaan koskevia tietoja, myös henkilötietoja, erityisesti jos niistä käy ilmi seikkoja, jotka mahdollisesti eivät kuulu Euroopan syyttäjänviraston aineelliseen tai alueelliseen toimivaltaan;
 - b) pyytämällä Eurojustia tai sen toimivaltaista kansallista jäsentä tai toimivaltaisia kansallisia jäseniä osallistumaan sellaisia seikkoja koskevien tutkintatoimien

koordinointiin, jotka mahdollisesti eivät kuulu Euroopan syyttäjänviraston aineelliseen tai alueelliseen toimivaltaan;

- c) pyytämällä Eurojustia auttamaan liitännäistoimivaltaa koskevan sopimuksen tekemisessä Euroopan syyttäjänviraston ja asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden välillä 13 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen lainkäyttöviranomaisen mahdollisuutta ratkaista kysymys liitännäistoimivallasta;
 - d) pyytämällä Eurojustia tai sen toimivaltaisia kansallisia jäseniä käyttämään sille tai niille unionin tai jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti kuuluvia valtuuksia sellaisten tiettyjä seikkoja koskevien tutkintatoimien osalta, jotka mahdollisesti eivät kuulu Euroopan syyttäjänviraston aineelliseen tai alueelliseen toimivaltaan;
 - e) antamalla Eurojustille tai sen toimivaltaisille kansallisille jäsenille tietoja 27, 28 ja 29 artiklassa tarkoitetuista syytteenpanoa koskevista päätöksistä, ennen kuin ne annetaan Euroopan syyttäjän hyväksyttäväksi, jos Eurojustilla saattaa olla asiassa toimivaltaa ja jos tietojen antaminen on aiheellista sillä perusteella, että Eurojust on osallistunut asian käsittelyyn aikaisemmin;
 - f) pyytämällä Eurojustilta tai sen toimivaltaisilta kansallisilta jäseniltä apua Euroopan syyttäjänviraston päätösten tai oikeusapupyyntöjen tai näiden täytäntöönpanoa koskevien pyyntöjen välittämisessä niille Eurojustin jäsenvaltioille, jotka eivät osallistu Euroopan syyttäjänviraston perustamiseen, tai kolmansille maille.
3. Euroopan syyttäjänvirastolle annetaan pääsy Eurojustin asianhallintajärjestelmässä olevien tietojen ristiintarkistusjärjestelmään. Jos Euroopan syyttäjänviraston asianhallintajärjestelmään syöttämien tietojen ja Eurojustin syöttämien tietojen väliltä löytyy vastaavuus, tästä ilmoitetaan sekä Eurojustille, Euroopan syyttäjänvirastolle että jäsenvaltiolle, joka toimitti tiedot Eurojustille. Jos tiedot ovat peräisin kolmannelta maalta, Eurojust ilmoittaa tälle vastaavuuden löytymisestä ainoastaan Euroopan syyttäjänviraston suostumuksella.
4. Edellä olevan 1 kohdan nojalla käynnistetty yhteistyö edellyttää henkilötietojen ja muiden tietojen vaihtoa. Tällaisen tiedonvaihdon kautta saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten tiedot on toimitettu. Tietojen muu käyttö sallitaan ainoastaan siinä määrin kuin se kuuluu tiedot vastaanottaneen elimen toimivaltaan, ja siihen on saatava etukäteen lupa tiedot toimittaneelta elimeltä.
5. Euroopan syyttäjänvirasto nimeää ja ilmoittaa Eurojustille ne henkilöstönsä jäsenet, joilla on oikeus tarkastella ristiintarkistuksen tuloksia.
6. Euroopan syyttäjänvirasto saa Eurojustin hallinnolta tukipalveluja ja hyödyntää sen resursseja. Järjestelyn yksityiskohdista määrätään sopimuksessa. Eurojust tarjoaa Euroopan syyttäjänvirastolle seuraavat palvelut:
- a) tekninen tuki vuotuisen talousarvion, vuotuisen ja monivuotisen ohjelmasuunnittelun kattavan ohjelma-asiakirjan sekä hallintosuunnitelman laatimisessa;
 - b) tekninen tuki henkilöstön palvelukseenotossa ja uranhallinnassa;
 - c) turvapalvelut;
 - d) tietotekniset palvelut;
 - e) taloushallinto-, kirjanpito- ja tilintarkastuspalvelut;
 - f) muut yhteisen edun mukaiset palvelut.

58 artikla

Suhteet unionin toimielimiin, laitoksiin ja muihin elimiin

1. Euroopan syyttäjänvirasto luo Europoliin erityissuhteen.
2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti käynnistetty yhteistyö edellyttää henkilötietojen ja muiden tietojen vaihtoa. Tällaisen tiedonvaihdon kautta saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten tiedot on toimitettu. Tietojen muu käyttö sallitaan ainoastaan siinä määrin kuin se kuuluu tiedot vastaanottaneen elimen toimivaltaan, ja siihen on saatava etukäteen lupa tiedot toimittaneelta elimeltä.
3. Euroopan syyttäjänvirasto toimii yhteistyössä komission ja OLAFin kanssa SEUT-sopimuksen 325 artiklan 3 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi. Ne tekevät tätä varten sopimuksen yhteistyönsä toteuttamistavoista.
4. Euroopan syyttäjänvirasto luo yhteistyösuhteet muihin unionin toimielimiin, elimiin ja laitoksiin ja pitää yllä näitä suhteita.

59 artikla

Suhteet kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin

1. Euroopan syyttäjänvirasto voi sopia käytännön yhteistyöjärjestelyistä 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen kanssa. Tällaiset käytännön yhteistyöjärjestelyt voivat koskea erityisesti strategisten tietojen vaihtoa ja yhteyshenkilöiden lähettämistä Euroopan syyttäjänvirastoon.
2. Euroopan syyttäjänvirasto voi toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella nimetä yhteyspisteitä kolmansissa maissa yhteistyön helpottamiseksi.
3. Komissio voi SEUT-sopimuksen 218 artiklan mukaisesti esittää neuvostolle ehdotuksia sopimusten neuvottelemisesta yhden tai useamman kolmannen maan kanssa Euroopan syyttäjänviraston ja näiden kolmansien maiden välisestä yhteistyöstä, joka koskee keskinäistä oikeusapua rikosasioissa ja rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaan kuuluvissa asioissa.
4. Jäsenvaltioiden on aineellisen toimivaltaansa kuuluvien rikosten osalta joko tunnustettava Euroopan syyttäjänvirasto toimivaltaiseksi viranomaiseksi keskinäistä oikeusapua rikosasioissa ja rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevien kansainvälisten sopimustensa täytäntöönpanon osalta tai tarvittaessa muutettava näitä kansainvälisiä sopimuksia varmistaakseen, että Euroopan syyttäjänvirasto voi suorittaa tehtäviään tällaisten sopimusten perusteella, kun se aloittaa tehtäviensä hoitamisen 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3 JAKSO

HENKILÖTIETOJEN SIIRTÄMINEN

60 artikla

Henkilötietojen siirtäminen unionin elimille tai virastoille

Euroopan syyttäjänvirasto voi siirtää henkilötietoja suoraan unionin elimille tai virastoille siltä osin kuin on tarpeen sen tai vastaanottajana olevan unionin elimen tai viraston tehtävien suorittamiseksi, jollei tämän asetuksen nojalla asetetuista mahdollisista rajoituksista muuta johdu.

61 artikla

Henkilötietojen siirtäminen kolmansille maille ja kansainvälisille järjestöille

1. Euroopan syyttäjänvirasto voi siirtää henkilötietoja kolmannen maan viranomaiselle, kansainväliselle järjestölle tai Interpolille siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi, ainoastaan seuraavien välineiden nojalla:
 - a) päätös, jonka komissio on hyväksynyt [direktiivin 95/46/EY 25 ja 31 artiklan mukaisesti] ja jossa todetaan, että asianomainen maa tai kansainvälinen järjestö tai asianomaisen maan tai järjestön tietojenkäsittelyn sektori tarjoaa riittävän tietosuojan tason, jäljempänä 'tietosuojan tason riittävyttä koskeva päätös'; tai
 - b) kansainvälinen sopimus, joka on tehty unionin ja asianomaisen kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön välillä SEUT-sopimuksen 218 artiklan nojalla ja jossa annetaan riittävät yksityisyydensuojaa, perusoikeuksia ja yksilön vapauksia koskevat takeet.Tällaiselle siirrolle ei tarvita erillistä lupaa.

Euroopan syyttäjänvirasto voi sopia tällaisten sopimusten tai tietosuojan tason riittävyttä koskevien päätösten täytäntöönpanoa koskevista käytännön yhteistyöjärjestelyistä.
2. Euroopan syyttäjänvirasto voi poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, antaa luvan henkilötietojen siirtämiseen kolmansille maille, kansainvälisille järjestöille tai Interpolille tapauskohtaisesti, jos
 - a) tietojen siirtäminen on ehdottoman *välttämätöntä* unionin olennaisten etujen, taloudelliset edut mukaan lukien, suojelemiseksi Euroopan syyttäjänviraston tavoitteiden puitteissa;
 - b) tietojen siirtäminen on ehdottoman *välttämätöntä* rikollisuuteen tai terrorismiin liittyvän välittömän vaaran estämiseksi;
 - c) siirto on muutoin välttämätön tai lain vaatima unionin tai sen jäsenvaltioiden tärkeän, unionin tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä tunnustetun yleisen edun turvaamiseksi tai oikeusvaateen laatimiseksi, esittämiseksi tai puolustamiseksi; tai
 - d) siirto on välttämätön rekisteröidyn tai jonkun muun henkilön elintärkeiden etujen suojelemiseksi.
3. Lisäksi Euroopan syyttäjänvirasto voi Euroopan tietosuojavaltuutetun suostumuksella hyväksyä tiedonsiirtojen sarjan edellä olevan a–d alakohdan mukaisesti enintään vuodeksi kerrallaan, ottaen huomioon yksilöiden yksityisyyden sekä perusoikeuksien ja -vapauksien suojan toteutumista koskevat takeet.
4. Euroopan tietosuojavaltuutetulle on ilmoitettava tapauksista, joissa 3 kohtaa on sovellettu.
5. Euroopan syyttäjänvirasto voi siirtää hallinnollisia henkilötietoja asetuksen (EY) N:o 45/2001 9 artiklan mukaisesti.

IX LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

62 artikla

Oikeudellinen asema ja toimintaedellytykset

1. Euroopan syyttäjänvirastolla on kaikissa jäsenvaltioissa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi muun muassa hankkia ja luovuttaa kiinteää ja irtainta omaisuutta sekä olla asianosaisena oikeudenkäynneissä.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion Euroopan syyttäjänvirastolle tarjoamia tiloja ja palveluja varten tarvittavat järjestelyt sekä Euroopan syyttäjään, hänen varasyyttäjiinsä ja viraston henkilöstöön sekä heidän perheenjäseniinsä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavat säännöt vahvistetaan Euroopan syyttäjänviraston ja vastaanottavan jäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa viimeistään [2 vuotta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].
3. Vastaanottavan jäsenvaltion on varmistettava Euroopan syyttäjänviraston toiminnalle parhaat mahdolliset edellytykset, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

63 artikla

Kielijärjestelyt

1. Edellä 7 ja 72 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sovelletaan asetusta N:o 1¹⁰.
2. Euroopan syyttäjänviraston toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista huolehtii Euroopan unionin elinten käännöskeskus.

64 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Euroopan syyttäjällä, hänen varasyyttäjillään ja viraston henkilöstöllä, valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä ja heidän kansallisella henkilöstöllään on velvollisuus pitää salassa kaikki tiedot, jotka ovat tulleet heidän tietoonsa heidän tehtäviensä suorittamisen yhteydessä.
2. Salassapitovelvollisuus koskee kaikkia henkilöitä ja kaikkia elimiä, jotka tekevät yhteistyötä Euroopan syyttäjänviraston kanssa.
3. Salassapitovelvollisuus jatkuu myös 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden viranhoidon, työsuhteen tai toiminnan päätyttyä.
4. Salassapitovelvollisuus koskee kaikkia Euroopan syyttäjänviraston saamia tietoja, ellei tietoja ole jo julkistettu tai asetettu yleisesti saataville.
5. Euroopan tietosuojavaltuutetun jäseniä ja henkilöstöä sitoo salassapitovelvollisuus, joka koskee kaikkia tietoja, jotka ovat tulleet heidän tietoonsa heidän tehtäviensä suorittamisen yhteydessä.

65 artikla

Avoimuus

1. Euroopan syyttäjänviraston hallinnollisiin tehtäviin liittyviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.
2. Euroopan syyttäjä hyväksyy kuuden kuukauden kuluessa Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
3. Päätöksistä, jotka Euroopan syyttäjänvirasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle SEUT-sopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa SEUT-sopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

¹⁰ EYVL L 17, 6.10.1958, s. 385.

66 artikla

Euroopan petostentorjuntavirasto ja Euroopan tilintarkastustuomioistuin

1. Edistääkseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999¹¹ soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa Euroopan syyttäjänvirasto liittyy kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on aloittanut toimintansa, 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan Euroopan syyttäjänviraston kaikkiin työntekijöihin.
2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia kaikkien Euroopan syyttäjänvirastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta.
3. OLAF voi asetuksessa (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96¹² säädettyjen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, myös paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, selvittääkseen, onko Euroopan syyttäjänviraston rahoittamiin menoihin liittynyt sääntöjenvastaisuuksia, jotka vahingoittavat unionin taloudellisia etuja.
4. Euroopan syyttäjänviraston kolmansien maiden, kansainvälisten järjestöjen ja Interpolin kanssa sopimissa käytännön yhteistyöjärjestelyissä sekä sen tekemissä muissa sopimuksissa, avustussopimuksissa ja avustuspäätöksissä on nimenomaisesti annettava tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

67 artikla

Turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevat säännöt

Euroopan syyttäjänvirasto soveltaa turvallisuutta koskevia periaatteita, jotka sisältyvät Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskeviin komission turvallisuussääntöihin, jotka vahvistetaan komission päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom¹³ liitteessä. Tämä koskee muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista.

68 artikla

Hallinnolliset tutkimukset

Euroopan oikeusasiamies voi tutkia Euroopan syyttäjänviraston hallinnollista toimintaa SEUT-sopimuksen 228 artiklan määräysten mukaisesti.

69 artikla

Yleinen korvausvastuujärjestelmä

1. Euroopan syyttäjänviraston sopimusperusteinen vastuu määräytyy asianomaiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

¹¹ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

¹² EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

¹³ EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu Euroopan syyttäjänviraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Muun kuin sopimusperusteisen vastuun osalta Euroopan syyttäjänvirasto korvaa viraston tai sen henkilöstön tehtäviään suorittaessaan aiheuttamat vahingot jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti ja 47 artiklan mukaisesta korvausvastuusta riippumatta.
4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan myös valtuutetun Euroopan syyttäjän tehtäviään suorittaessaan aiheuttamiin vahinkoihin.
5. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamista.
6. Ne jäsenvaltioiden kansalliset tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään tässä artiklassa tarkoitettuja Euroopan syyttäjänviraston korvausvastuuta koskevia riita-asioita, määräytyvät neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001¹⁴ mukaan.
7. Euroopan syyttäjänviraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta korvausvastuusta virastoa kohtaan määrätään viraston henkilöstöön sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehtoissa.

70 artikla

Raportointi

1. Euroopan syyttäjänvirasto julkaisee vuosittain yleiskertomuksen toiminnastaan. Se toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, kansallisille parlamenteille, neuvostolle ja komissiolle.
2. Euroopan syyttäjä osallistuu kerran vuodessa Euroopan parlamentin istuntoon ja neuvoston kokoukseen antaakseen selvityksen Euroopan syyttäjänviraston toiminnasta, pidättymistä ja luottamuksellisuutta koskevat velvollisuudet huomioon ottaen. Hän voi pyynnöstään osallistua myös komission kokoukseen.
3. Kansalliset parlamentit voivat kutsua Euroopan syyttäjän tai valtuutetut Euroopan syyttäjät osallistumaan näkemystenvaihtoon Euroopan syyttäjänviraston toiminnasta.

X LUKU LOPPUSÄÄNNÖKSET

71 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Euroopan syyttäjä toteuttaa ennen tehtäviensä hoitamisen aloittamista Euroopan syyttäjänviraston perustamista varten tarvittavat toimenpiteet.
2. Euroopan syyttäjän varasyyttäjien ensimmäisellä nimityskierroksella valitaan arvalla kaksi varasyyttäjää, jotka nimitetään kuudeksi vuodeksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklan soveltamista.
3. Jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia siihen päivään saakka, jona Euroopan syyttäjänvirasto perustetaan ja jona se aloittaa toimintansa 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Euroopan syyttäjänvirasto käyttää toimivaltaansa kaikkiin toimivaltansa piiriin kuuluviin rikoksiin, jotka on tehty tämän päivän jälkeen. Euroopan syyttäjänvirasto voi käyttää toimivaltaansa

¹⁴ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1. Asetus (EY) N:o 44/2001 korvataan 10.1.2015 alkaen asetuksella (EU) N:o 1215/2012.

myös ennen tätä päivää tehtyyn, toimivaltansa piiriin kuuluvaan rikokseen edellyttäen, että mikään toimivaltainen kansallinen viranomainen ei ole vielä aloittanut tätä rikosta koskevia tutkinta- tai syytetoimia.

72 artikla

Hallintoa koskevat säännöt ja ohjelma-asiakirjat

Euroopan syyttäjä

- a) hyväksyy vuosittain ohjelma-asiakirjan, joka käsittää Euroopan syyttäjänviraston vuotuiset ja monivuotiset ohjelmat;
- b) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden, kun otetaan huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannustehokkuus;
- c) hyväksyy valtuutettuja Euroopan syyttäjiä koskevien eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat säännöt;
- d) hyväksyy varasyöttäjien ja valtuutettujen Euroopan syyttäjien asemaa, suorituskriteerejä, oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat säännöt, joissa säännellään myös valtuutettujen Euroopan syyttäjien vuorottelusta 7 artiklan täytäntöönpanemiseksi;
- e) hyväksyy säännöt, joita sovelletaan 29 artiklan mukaisesti tehtäviin sovintoratkaisuihin ja niiden perusteella maksettavien sakkojen määrän laskemiseen;
- f) hyväksyy säännöt, joita sovelletaan palautteen antamiseen niille henkilöille tai yhteisöille, jotka ovat antaneet Euroopan syyttäjänvirastolle tietoja;
- g) hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamisesta viraston toimintaan;
- h) hyväksyy asetuksen (EY) N:o 45/2001 24 artiklan 8 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäännöt.

73 artikla

Ilmoitukset

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia 6 artiklan 6 kohtaa, 13 artiklan 3 kohtaa, 17 artiklan 2 kohtaa ja 26 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa. Viranomaisten nimeämistä ja mahdollisia myöhempiä muutoksia koskevat tiedot on ilmoitettava samanaikaisesti Euroopan syyttäjälle, neuvostolle ja komissiolle.

74 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio esittää viimeistään [*viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamisen alkamisesta*] Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevan arviointikertomuksen, johon voi liittyä lainsäädäntöehdotuksia. Kertomuksessa esitetään komission päätelmät siitä, onko Euroopan syyttäjänviraston toimivaltuuksia mahdollista ja suotavaa laajentaa koskemaan muita rikoksia SEUT-sopimuksen 86 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
2. Jos komissio päätelee, että tarvitaan yksityiskohtaisempia sääntöjä Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta, sen tehtävistä tai sen toimintaan sovellettavista menettelyistä, komissio tekee lainsäädäntöehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voi suositella Eurooppa-neuvostolle Euroopan syyttäjänviraston toimivaltuuksien laajentamista SEUT-sopimuksen 86 artiklan mukaisesti.

75 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Euroopan syyttäjänvirasto alkaa hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tutkinta- ja syyttämistehtäviä päivänä, joka vahvistetaan Euroopan syyttäjänviraston perustamisensa jälkeen esittämästä ehdotuksesta annettavalla komission päätöksellä. Komission päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Liite

Henkilötietoluokat

1.
 - a) sukunimi, entiset sukunimet, etunimet ja mahdollinen omaksuttu nimi;
 - b) syntymäaika ja -paikka;
 - c) kansalaisuus;
 - d) sukupuoli;
 - e) asuinpaikka, ammatti ja olinpaikka;
 - f) sosiaaliturvatunnukset, ajokortit, henkilöasiakirjat ja passitiedot, tulli- ja verotunnisteet;
 - g) oikeushenkilöitä koskevat tiedot, jos niihin liittyy sellaisten tunnistettujen tai tunnistettavissa olevien henkilöiden tietoja, joiden osalta on käynnistetty rikostutkinta tai syytetoimia;
 - h) pankkitilit ja muissa rahoituslaitoksissa olevat tilit;
 - i) epäiltyjen rikosten kuvaus ja laatu, ajankohta, jona ne on tehty, niiden rikosoikeudellinen määrittely ja tutkinnan edistyminen;
 - j) tosiasiat, jotka viittaavat tapauksen kansainväliseen ulottuvuuteen;
 - k) seikat, jotka liittyvät epäiltyyn jäsenyyteen rikollisjärjestössä;
 - l) puhelinnumerot, sähköpostiosoitteet, liikennetiedot ja paikkatiedot sekä muut palvelun tilaajan tai käyttäjän tunnistamiseksi tarvittavat tiedot;
 - m) ajoneuvorekisteritiedot;
 - n) DNA:n koodaamattomasta osasta saadut DNA-tunnisteet, valokuvat ja sormenjäljet.
2.
 - a) sukunimi, entiset sukunimet, etunimet ja mahdollinen omaksuttu nimi;
 - b) syntymäaika ja -paikka;
 - c) kansalaisuus;
 - d) sukupuoli;
 - e) asuinpaikka, ammatti ja olinpaikka;
 - f) kyseisiä henkilöitä koskevien rikosten kuvaus ja laatu, ajankohta, jona ne on tehty, niiden rikosoikeudellinen määrittely ja tutkinnan edistyminen.

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Komission ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)

Toimintalohko: Oikeusasiat

Toiminto: osasto 33

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**.

Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Edistetään unionin taloudellisten etujen tehokkaampaa suojaamista ja oikeusalueen kehittämistä sekä lisätään EU:n yritysten ja kansalaisten luottamusta unionin toimielimiin, samalla kunnioittaen kaikkia EU:n perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia.

1.4.2. *Eryistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Eryistavoite 2: Tehostetaan rikosoikeudellista yhteistyötä ja edistetään siten todellisen Euroopan oikeusalueen luomista.

(Osa yleistavoitteesta 2: Vahvistetaan luottamusta Euroopan oikeudenkäyttöalueeseen)

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

33 03: Siviili- ja rikosoikeus

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Euroopan syyttäjänviraston perustamisen odotetaan lisäävän unionin taloudellisten etujen suojaa. Sen odotetaan johtavan myös siihen, että unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten tekijöitä vastaan nostetaan enemmän syytteitä, tuomioiden määrä lisääntyy ja laittomasti hankittuja varoja saadaan perittyä takaisin aiempaa enemmän. Viraston toiminnalla odotetaan olevan myös ennaltaehkäisevä vaikutus. Lisäksi virasto on riippumaton, mikä varmistaa sen, että unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia koskevia tutkinta- ja syytetoimia toteutetaan ilman kansallisten viranomaisten suoraa vaikutusta.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

Onnistuneiden rikostutkintojen ja syytetoimien määrän lisääntyminen

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Vaikka sekä unionilla että jäsenvaltioilla on velvollisuus suojata unionin talousarviota, unionilla on todellisuudessa hyvin pienet mahdollisuudet valvoa jäsenvaltioiden menoja, eikä sillä ole käytännössä mitään mahdollisuuksia puuttua EU:n varojen rikolliseen väärinkäyttöön. Kansalliset viranomaiset hallinnoivat valtaosaa EU:n talousarviosta (esimerkiksi myöntäessään EU:n talousarviosta rahoitettuja avustuksia julkisiin hankintoihin), ja kaikkien unionin talousarviota vahingoittavien rikosten tutkinta- ja syytetoimet kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Jäsenvaltioiden **lainsäädäntöjen eroavaisuudet** ja **lainvalvontatoimien kirjavuus** vaikeuttavat usein unionin taloudellisia etuja vahingoittavien petosten ja muiden rikosten tutkintaa. Kansalliset lainvalvontaviranomaiset, syyttäjät ja tuomarit päättävät jäsenvaltioissa **kansallisessa kriminaalipolitiikassa asetettujen painopisteiden** mukaisesti ja kansalliseen rikoslakiin perustuvien toimivaltuuksien ja menettelysääntöjen perusteella, ryhtyvätkö ne toimiin unionin talousarvion suojaamiseksi, ja jos, niin miten. Näin ollen unionin taloudellisten etujen **suojan taso vaihtelee merkittävästi jäsenvaltioiden välillä**. EU:n talousarviota vahingoittavien rikosten vuoksi käynnistettyjen syytetoimien tuloksellisuudessa on melkoisia eroja (19 prosentista 91 prosenttiin¹⁵), mikä osoittaa, että **nykyisissä suojamekanismeissa on puutteita**, ja edellyttää korjaavia toimenpiteitä.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Euroopan syyttäjänviraston perustamisen synnyttämä lisäarvo on lähinnä siinä, että unionin taloudellisia etuja vahingoittavista rikoksista **nostetaan enemmän syytteitä**.

Euroopan syyttäjänviraston perustaminen **parantaisi resurssien käyttöä sekä tietojenvaihtoa**, joka on tarpeen kyseisiä rikoksia koskevien tutkinta- ja syytetoimien onnistumisen kannalta. Tämä puolestaan vahvistaisi lainvalvontatahojen reagointia näihin rikoksiin yleensä ja **kasvattaisi ennaltaehkäisevää vaikutusta** suhteessa potentiaalisiin rikosentekijöihin. Tilanteen niin vaatiessa Euroopan syyttäjänvirasto voisi tehostaa lainvalvontatoimia unionin tasolla ja kansallisella tasolla yhdistämällä käytettävissä olevat tutkija- ja syyttäjäresurssit.

¹⁵ Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus, COM(2012) 408.

Euroopan syyttäjänvirasto johtaa jäsenvaltioissa toteutettavia tutkinta- ja syytetoimia, varmistaa **tutkinta- ja syytetoimien tehokkaan koordinoinnin** ja **ratkaisee ongelmat, jotka liittyvät erilaisiin sovellettaviin oikeudellisiin järjestelmiin**. Nykyinen järjestelmä, jossa jäsenvaltiot ovat Eurojustin ja Europolin tukemina yksin vastuussa näistä tutkinta- ja syytetoimista, ei ole tarpeeksi tehokas käsittelemään suuria määriä unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia ja niihin liittyviä vahinkoja.

Sen varmistaminen, että unionin rajallisia rahoitusvaroja käytetään EU:n kansalaisten etujen mukaisesti ja että niitä suojataan petoksilta, on välttämätöntä myös **menojen sääntöjen mukaisuuden** kannalta sekä sen varmistamiseksi, että **unionilla on yleinen luottamus takanaan**.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Tietojenvaihto EU:n varoihin kohdistuvia rikoksia koskevista epäilyistä ei monesti ole **kansallisella tasolla** riittävää seurannasta, valvonnasta ja hallinnollisista tutkimuksista vastaavien viranomaisten ja lainvalvontaelinten välillä. Tämä johtuu osittain menettelyjä koskevassa säädöskehityksessä olevista aukoista, jotka haittaavat monialaisten tutkimusten tehokasta toteuttamista jäsenvaltioissa lainkäyttöviranomaisten sekä hallintoelinten ja tulli- ja veroviranomaisten yhteistyönä. Virastot, jotka hallinnoivat ja kontrolloivat EU-varojen maksuja, keskittyvät toisinaan pelkästään siihen, että rahat saadaan takaisin hallinnollisten tai yksityisoikeudellisten menettelyjen kautta, vaikka olemassa olisi vahvoja epäilyjä siitä, että asiassa on tapahtunut rikos. Tämä saattaa johtaa rikosoikeudellisten syytetoimien ja siten myös pelotevaikutuksen ja rikosten yleisen ehkäisemisen laiminlyöntiin.

EU:n taloudellista etua vahingoittavien rikosten tehokasta tutkintaa ja syytteesenpanoa haittaa lisäksi se, että lainkäyttöviranomaiset ja syyttäjät eivät aina siirrä rikoksia koskevia tietoja muissa jäsenvaltioissa toimiville kollegoilleen tai Eurojustille tai Europolille.

Lisäksi oikeusapupyyntöihin tai yhteisiin tutkintaryhmiin perustuva perinteinen kansainvälinen yhteistyö ei monesti toimi riittävän hyvin tällaisia rikoksia koskevien tehokkaiden tutkinta- ja syytetoimien kannalta huolimatta Eurojustin ja Europolin kaltaisten EU:n elinten ponnisteluista. Oikeusapupyyntöihin vastataan usein erittäin hitaasti, ja poliisi- ja lainkäyttöviranomaiset kohtaavat kieliongelmiin ja erilaisiin oikeusjärjestelmiin liittyviä käytännön vaikeuksia yrittäessään ottaa yhteyttä ulkomaisiin kollegoihinsa tai tehdä näiden kanssa yhteistyötä. Joissakin valtioissa kansainvälisen yhteistyön hitaus ja tehottomuus on monissa tapauksissa johtanut siihen, että asian käsittelyä on mahdotonta jatkaa, koska sen vanhentumisaika on kulunut umpeen. Lisäksi EU:n taloudellisia etuja vahingoittavat rikokset ovat erittäin monisäikeisiä.

Unionin tasolla tehtävän yhteistyön osalta jäsenvaltioilla on ollut varsin erilaisia kokemuksia yhteistyöstä Eurojustin ja Europolin kanssa sekä jäsenvaltioiden ja OLAFin välillä. Eurojust ja Europol eivät aina saa tietoja, joita ne tarvitsevat voidakseen tukea jäsenvaltioita. OLAFin tuki jäsenvaltioille perustuu sen mahdollisuuteen antaa erityistä, yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta tehtyyn yleissopimukseen liittyvän toisen pöytäkirjan 7 artiklassa edellytettyä teknistä ja toiminnallista apua. OLAFin tutkimuksiin sovelletaan lisäksi tietosuojasääntöjä sekä erityisehtoja, jotka koskevat etenkin tietojen siirtämistä kansallisille lainkäyttöviranomaisille. Tästä syystä myös OLAFin kanssa tehtävää yhteistyötä on ajoittain kritisoitu johtuen varsinkin siitä, että tietojen siirtäminen OLAFilta kansallisille syyttäjille kestää toisinaan kovin kauan. Lisäksi jotkut jäsenvaltiot rajoittavat salassapitosääntöjen perusteella yhteistyötä sellaisten OLAFin kaltaisten elinten kanssa, jotka eivät ole lainkäyttöelimiä.

OLAFin vuotuisten tilastojen mukaan **kansallisille tutkinta- ja lainkäyttöviranomaisille siirretyissä asioissa ei nosteta syytteitä yhtä tehokkaasti ja tuloksellisesti kaikkialla**

EU:ssa. OLAF analysoi yhdennessätoista toimintakertomuksessaan oikeudellisia jatkotoimia, joihin jäsenvaltioissa oli ryhdytty 12 vuoden aikana sen tutkimiin asioihin liittyen, ja totesi, että maiden välillä on erittäin huomattavia eroja siinä, missä määrin EU:n talousarvioon liittyvät tutkinta- ja syytetoimet johtavat tuomioon kohtuullisessa ajassa. Asioista keskimäärin alle 50 prosenttia etenee syytevaiheeseen, mikä on osoitus siitä, että jäsenvaltioilla on vakavia tutkinta- ja syytetoimien yleiseen tehokkuuteen liittyviä ongelmia.

1.5.4. *Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut*

Ehdotus petoksantorjuntadirektiiviksi

Unioni pyrkii tällä hetkellä suojaamaan taloudellisia etujaan hallinnollisten tutkimusten, valvontatoimien ja tarkastusten avulla sekä lainsäädännöllä, kuten ehdotuksella direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin. Se ei sen sijaan ole puuttunut EU:n taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten tutkinta- ja syytetoimissa havaittuihin puutteisiin.

Eurojust

Eurojust voi ainoastaan koordinoida tutkinta- ja syytetoimia ja kannustaa niiden toteuttamiseen sekä auttaa tietojenvaihdossa. Europol ei voi pakottaa vastahakoista jäsenvaltiota tutkimaan asiaa tai nostamaan siitä syytettä. Eurojustin kansallisten jäsenten toimivaltuudet eivät monesti riitä varmistamaan tehokkaita jatkotoimia jäsenvaltioissa. Ja vaikka toimivaltaa olisikin, kansalliset jäsenet pidättyvät yleensä käyttämästä kansalliseen lainsäädäntöön perustuvaa toimivaltaansa, sillä tällaisissa asioissa useimmat päätökset tehdään yhteisymmärryksessä.

Ehdotukseen Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta liittyy **Eurojustin uudistamista** koskeva ehdotus, jolla Eurojustista tehdään neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission yhdessä sopiman, EU:n erillisvirastoja koskevan yhteisen lähestymistavan mukainen ja joka luo yhteyden Eurojustin ja Euroopan syyttäjänviraston välille. Tämä uudistus saattaa tehostaa tietojenvaihtoa ja parantaa kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä.

Aina on tapauksia, jotka edellyttävät sekä Euroopan syyttäjänviraston että Eurojustin panosta, esimerkiksi silloin kun epäillyt ovat osallistuneet sekä unionin taloudellisia etuja vahingoittavien että muiden rikosten toteuttamiseen. Tämän vuoksi tarvitaan jatkuvasti tiivistä yhteistyötä. Yhteistyön varmistamiseksi molemmissa asetuksissa säädetään, että Euroopan syyttäjänvirasto voi pyytää Eurojustia tai sen kansallisia jäseniä osallistumaan tutkintatoimiin tai koordinoimaan niitä tai muutoin käyttämään toimivaltuuksiaan asian käsittelyn yhteydessä.

Lisäksi syyttäjänviraston on määrä saada Eurojustilta veloituksetta käytännön tukipalveluja hallinnollisissa asioissa, kuten henkilöstöhallinnossa, varainhoidossa ja tietotekniikka-asioissa. Tämä toimintatapa synnyttää huomattavia synergiaetuja. Yksi esimerkki on se, että Euroopan syyttäjänvirasto voi käyttää Eurojustin tietotekniikkainfrastruktuuria, mm. sen asianhallintajärjestelmää, rekisteriä ja tilapäisiä tietokantoja, omien asioidensa käsittelyn yhteydessä. Yhteistyön yksityiskohdista sovitaan Euroopan syyttäjänviraston ja Eurojustin välillä tehtävässä sopimuksessa.

OLAF

OLAF toteuttaa tällä hetkellä hallinnollisia tutkimuksia EU:n taloudellisten etujen suojaamiseksi. OLAFilla on erikoistunutta henkilöstöä, jolla on huomattavasti kokemusta yhteistyöstä kansallisten rikosoikeudellisista asioista vastaavien viranomaisten kanssa. Monilla OLAFin henkilöstön jäsenillä on asiaankuuluva tausta oman jäsenvaltionsa lainvalvonta- ja lainkäyttöviranomaisten toiminnassa (poliisi, tulli, syyttäjäntoimi).

Osaa OLAFin henkilöstöstä hyödynnettäisiin näin ollen Euroopan syyttäjänviraston perustamisessa ottaen huomioon toisaalta heidän kokemuksensa hallinnollisten tutkimusten tekemisestä ja toisaalta tavoite välttää päällekkäisyyksiä hallinnollisessa ja rikostutkinnassa. Lisäksi on tärkeää hyödyntää OLAFin nykyisiä verkostoja, joita se on kehittänyt vuosien mittaan petostentorjuntaan liittyvien tutkimusten alalla.

OLAF osallistuisi Euroopan syyttäjänviraston perustamiseen myös antamalla rikosteknisiä analyyseja koskevaa asiantuntija-apua sekä teknistä ja operatiivista apua tutkinnan toteuttamisessa ja todisteiden esittämisessä unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikostapausten yhteydessä.

Toimielimet neuvottelevat parhaillaan ehdotuksesta OLAFin tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamiseksi (**OLAFin uudistaminen**). Ehdotus parantaa tietojenvaihtoa OLAFin ja EU:n toimielinten, elinten ja laitosten välillä ja jäsenvaltioiden kanssa, kehittää OLAFin hallintoa ja tarjoaa tutkimusten kohteena oleville henkilöille joukon menettelytakeita. OLAF ei saa uudistuksessa käyttöönsä uusia toimivaltuuksia, kuten rikostutkintavaltuuksia.

Europol

Europolin rooli rajoittuu tiedustelutietojen ja avun tarjoamiseen kansallisen tason lainvalvontatoimiin. Europol ei voi seurata analyysiensa käsittelyä jäsenvaltioissa eikä johtaa kansallisia tutkintatoimia. Europolin toimintavaltuuksia rajoitetaan myös SEUT-sopimuksessa, jonka 88 artiklan mukaan Europol ei voi itsenäisesti tutkia rikoksia, vaan kaikki Europolin operatiivinen toiminta on toteutettava yhteydenpidolla kansallisiin lainvalvontaviranomaisiin ja näiden suostumuksella. Vaikka Europolin tukitehtävät ovatkin tärkeitä, ne eivät voi korvata valtuuksia tutkia itsenäisesti rikollista toimintaa.

Komissio hyväksyi maaliskuussa 2013 **Europol-asetusta koskevan ehdotuksen**, jonka keskeisenä tavoitteena on yhdenmukaistaa Europolin toimivaltuudet SEUT-sopimuksen kanssa ja tehdä siitä tietojenvaihdon keskipiste sekä antaa sille uusia koulutukseen liittyviä vastuualoja. Se ei kata poliisitutkintaa ja lainvalvontaa koskevia valtuuksia EU:n taloudellisten etujen suojaamisen alalla.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu**.

– Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

– Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.

X Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kestoa ei ole rajattu**.

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2017 ja päättyy vuonna 2023,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

Suora hallinnointi, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

– yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

– toimeenpanovirastoja

hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

X **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

– kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

- kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
- Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
- varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille
- julkisoikeudellisille yhteisöille
- sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
- sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
- henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.
- *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.*

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Euroopan syyttäjänvirasto julkaisee vuosittain yleiskertomuksen toiminnastaan. Euroopan syyttäjä osallistuu kerran vuodessa Euroopan parlamentin istuntoon ja neuvoston kokoukseen antaakseen selvityksen Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimien tuloksista ja painopisteistä, pidätyksistä ja luottamuksellisuutta koskevat velvollisuudet huomioon ottaen.

Euroopan syyttäjää tai valtuutettuja Euroopan syyttäjiä voidaan pyytää toimittamaan tietoja myös kansallisille parlamenteille.

Euroopan komissio tarkastelee lisäksi viiden vuoden kuluessa Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta annetun asetuksen voimaantulosta asetuksen täytäntöönpanoa sekä sitä, onko Euroopan syyttäjänviraston toimivaltuuksia mahdollista ja suotavaa laajentaa koskemaan muita rikoksia SEUT-sopimuksen 86 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Tutkinta- ja syytetoimet sekä täytäntöönpanovaltuudet ovat arkaluonteisia toimia, joilla puututaan ihmisoikeuksiin ja jotka voivat näin ollen johtaa vahingonkorvausvaateisiin.

Henkilötietojen käsittely vireillä olevien tutkimusten yhteydessä saattaa myös aiheuttaa vahingonkorvauskanteita, jos tietoja on käsitelty laittomasti.

2.2.2. Valvontamenetelmä(t)

Euroopan syyttäjänviraston on **tavanomaisessa vastuuvapausmenettelyssä**

- toimitettava alustava tilinpäätös komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle;
- toimitettava lopullinen tilinpäätös Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle;
- toimitettava Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteetonta toteuttamista varten tarvittavat tiedot.

Petostentorjunnan ja tilintarkastustuomioistuimen suorittamien tarkastusten osalta

- Euroopan syyttäjänvirasto liittyy toimintansa aloitettuaan 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan Euroopan syyttäjänviraston kaikkiin työntekijöihin;
- tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia;
- OLAF voi sovellettavien EU:n sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, myös paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, selvittääkseen, onko Euroopan syyttäjänviraston rahoittamiin avustuksiin tai sopimukseen liittynyt sääntöjenvastaisuuksia, jotka vahingoittavat unionin taloudellisia etuja;
- Euroopan syyttäjänviraston kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa sopimissa käytännön yhteistyöjärjestelyissä sekä sen muissa sopimuksissa, avustusopimuksissa ja avustuspäätöksissä on nimenomaisesti annettava tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet

Hyväksytään petostentorjuntastrategia, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden, kun toteutettavien toimenpiteiden kustannustehokkuus otetaan huomioon.

Hyväksytään säännöt henkilöstöön liittyvien eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallinnointia varten.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehysten otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehysten otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moniv. rahoituskehysten otsake	Budjettikohta	Määrärahalaaji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM ⁽¹⁶⁾	EFTA-mailta	ehdokas-mailta	kolmasilta mailta	varainhoitoasetuksen 18 artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehysten otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moniv. rahoituskehysten otsake	Budjettikohta	Määrärahalaaji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM	EFTA-mailta	ehdokas-mailta	kolmasilta mailta	varainhoitoasetuksen 18 artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
3	33.03.YY.YY EPPO	JM	EI	EI	EI	EI

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin (vuoden 2013 hintoina)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehysten otsake:	Numero 3	Turvallisuus ja kansalaisuus
--	----------	------------------------------

EPPO ¹⁷			2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ
Osasto 1 ¹⁸	Sitoumukset	(1)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471
	Maksut	(2)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471

¹⁶ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

¹⁷ Ainoastaan tutkinta- ja syyttäjähenkilöstön kustannukset ja niitä vastaavat kustannukset lasketaan. Eurojustin tarjoamista hallinnollisista tukirakenteista ei aiheudu kustannuksia.

¹⁸ Henkilöstöä on tarkoitus ottaa palvelukseen vähitellen (10 % – 20 % – 30 % – 40 % – 50 % – 75 % – 100 %).

Osasto 2 ¹⁹	Sitoumukset	(1a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073
	Maksut	(2a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073
Osasto 3 ²⁰	Sitoumukset	(3a)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
	Maksut	(3b)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
EPPOn määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+1a +3	2,544	6,793	10,695	16,084	36,116

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake:	5	”Hallintomenot”
--	----------	-----------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ
PO: JUST						
• Henkilöresurssit		0,170	0,170	0,170	0,170	0,680
• Muut hallintomenot		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
JUST PO YHTEENSÄ	Määrärahat	0,220	0,220	0,220	0,220	0,880
• Henkilöresurssit		0,131	0,131	0,131	0,131	0,524
• Muut hallintomenot		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
OLAF YHTEENSÄ	Määrärahat	0,181	0,181	0,181	0,181	0,724

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,401	0,401	0,401	0,401	1,604
--	--	-------	-------	-------	-------	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720
	Maksut	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720

¹⁹ Vastaanottavan jäsenvaltion odotetaan tarjoavan rakennuksen ja huolehtivan alustavasti siitä, että rakennuksessa on kaikki toimisto-, tietotekniikka- ja turvallisuuslaitteet. Pelkät laitekustannukset ja tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvät kustannukset neliometriä kohden on sisällytetty tähän laskelmaan. Jos vastaanottava jäsenvaltio ei tarjoa tätä sopimusta, tätä osastoa on tarkistettava.

²⁰ Tämän osaston laskelmat perustuvat OLAFin tutkimustoiminnasta saatuihin kokemuksiin. Laskelmiin on lisäksi sisällytetty kustannukset sopimuksista 36 valtuutetun Euroopan syyttäjän (kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna) kanssa siten, että näiden palkaksi arvioidaan 80 prosenttia palkkaluokan AD 10 palkasta. Valtuutetut Euroopan syyttäjät on tarkoitus ottaa palvelukseen vähitellen seuraavasti: 50 % – 75 % – 100 %.

Säästöt monivuotisen rahoituskehysten otsakkeessa	5	”Hallintomenot”
--	----------	-----------------

Vähennykset otsakkeessa 5 (OLAF)			2017	2018	2019	2020	YHTEENSÄ
Osasto 1 ²¹	Sitoumukset	(1)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
	Maksut	(2)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
Osasto 2 ²²	Sitoumukset	(1a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
	Maksut	(2a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
Osasto 3 ²³	Sitoumukset	(3a)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
	Maksut	(3b)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
Vähennykset YHTEENSÄ otsakkeessa 5		=1+1a +3	-1,842	-5,389	-8,589	-13,276	-29,096

Siirtymäajan kuluessa kaikki EPPOn määrärahoja tai henkilöstöä (kokoaikaiseksi muutettuna) koskevat lisäykset katetaan vastaavana vähennyksenä OLAFin määrärahoista tai henkilöstöstä (kokoaikaiseksi muutettuna).

Erotus eli valtuutettujen syyttäjien sopimukseen liittyvät kustannukset (osasto 3)

			2017	2018	2019	2020	TOTAL
	Sitoumukset	(1)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020
	Maksut	(2)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020

Nämä kustannukset on laskettu 9:n, 18:n, 27:n ja 36 valtuutetun syyttäjän mukaan (kokoaikaiseksi muutettuna).

Kustannukset on katettava osaston 3 liikkumavarasta tai muissa virastoissa tehtävistä vähennyksistä.

3.2.2. Arvioidut vaikutukset [elimen] määrärahoihin

- Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.

²¹ Henkilöstöä on tarkoitus ottaa palvelukseen vähitellen (10 % – 20 % – 30 % – 40 % – 50 % – 75 % – 100 %).

²² Vastaanottavan jäsenvaltion odotetaan tarjoavan rakennuksen ja huolehtivan alustavasti siitä, että rakennuksessa on kaikki toimisto-, tietotekniikka- ja turvallisuuslaitteet. Pelkät laitekustannukset ja tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvät kustannukset neliometriä kohden on sisällytetty tähän laskelmaan. Jos vastaanottava jäsenvaltio ei tarjoa tätä sopimusta, tätä osastoa on tarkistettava.

²³ Tämän osaston laskelmat perustuvat OLAFin tutkimustoiminnasta saatuihin kokemuksiin. Laskelmiin on lisäksi sisällytetty kustannukset sopimuksista 36 valtuutetun Euroopan syyttäjän (kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna) kanssa siten, että näiden palkaksi arvioidaan 80 prosenttia palkkaluokan AD 10 palkasta. Valtuutetut Euroopan syyttäjät on tarkoitus ottaa palvelukseen vähitellen seuraavasti: 50 % – 75 % – 100 %. Koska jäsenvaltiot ehdottavat valtuutettuja syyttäjiä, on todennäköistä, ettei asteittainen palvelukseenotto toteudu tällä tavalla.

- X Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:
- Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella) – vuoden 2013 hintoina

Tavoitteet ja tuotokset ↓			2017	2018		2019		2020		YHTEENSÄ		
	TUOTOKSET											
	Tyyppi	Keskimäär. kustannukset	Lukumäärä ²⁴	Kustannukset	Lukumäärä	Kustannukset	Lukumäärä	Kustannukset	Lukumäärä	Kustannukset	Yhteensä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 Taloudellisten etujen suojaaminen tutkintatoimet												
- Tuotos	asiat	0,008	184	1,526	491	4,076	7	6,417	1163	9,650		21,669
Erityistavoite 1 - välisumma				1,526		4,076		6,417		9,650		21,669
ERITYISTAVOITE 2 Taloudellisten etujen suojaaminen syytetoimet												
- Tuotos	asiat	0,008	92	0,763	246	2,038	3	3,208	581	4,825		10,834
Erityistavoite 2 – välisumma				0,763		2,038		3,208		4,825		10,834
ERITYISTAVOITE 3 Yhteistyö muiden kanssa												
- Tuotos	asiat	0,008	31	0,254	82	0,679	1	1,069	194	1,608		3,610
Erityistavoite 3 – välisumma				0,254		0,679		1,069		1,608		3,610
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ				2,543		6,793		10,694		16,083		36,113²⁵

3.2.3. Arvioidut vaikutukset EPPOn henkilöresursseihin

3.2.3.1. Yhteenveto

- Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- X Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

²⁴ Lukumäärä perustuu oletuksiin, joita analysoidaan ehdotusluonnokseen liitettyssä vaikutustenarvioinnissa.
²⁵ Ero kohdassa 3.2.1 mainittuihin 36 116 miljoonan euron kokonaiskustannuksiin selittyy pyöristyssäännöillä.

Henkilöresurssit	2017	2018	2019	2020
Henkilöstötaulukoon sisältyvät virat/toimet (lukumäärinä)	18	36	54	90
<i>joista AD-palkkaluokassa</i>	12	24	36	60
<i>joista AST-palkkaluokassa</i>	6	12	18	30
Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)	6	11	17	28
<i>joista sopimussuhteisia toimihenkilöitä</i>	5	9	14	23
<i>joista kansallisia asiantuntijoita</i>	1	2	3	5
Henkilöstö yhteensä	24	47	71	118

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Henkilöstömenot	2017	2018	2019	2020	Yhteensä
Henkilöstötaulukoon sisältyvät virat/toimet	1,179	3,537	5,895	9,432	20,043
<i>joista AD-palkkaluokassa</i>	0,786	2,358	3,930	6,288	13,362
<i>joista AST-palkkaluokassa</i>	0,393	1,179	1,965	3,144	6,681
Ulkopuolinen henkilöstö	0,214	0,607	1,000	1,607	3,428
<i>joista sopimussuhteisia toimihenkilöitä</i>	0,175	0,490	0,805	1,295	2,765
<i>joista kansallisia asiantuntijoita</i>	0,039	0,117	0,195	0,312	663
Henkilöstömenot yhteensä	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471

Henkilöresurssien arvioitu tarve vastuullisessa pääosastossa

- Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokonaislukuina (tai enintään yhden desimaalin tarkkuudella)

	2017	2018	2019	2020

• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)

33 01 01 01 JUSTin henkilöstö	1.3	1.3	1.3	1.3
24 01 07 00 01 01 OLAFin henkilöstö	1	1	1	1
XX 01 01 02 (EU:n ulkopuoliset edustustot)				
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)				
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)				

• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)

XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)				
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)				
XX 01 04 yy	- päätoimi- paikassa			
	- EU:n ulkop. edustustoissa			
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)				
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)				
Muu budjettikohta (mikä?)				
YHTEENSÄ	2.3	2.3	2.3	2.3

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä nykyisen talousarvion puitteissa.

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Politiikan seuranta ja EPPOn neuvonta, talousarviota ja varainhoitoa koskeva EPPOn neuvonta sekä tukimaksuista huolehtiminen, vastuuvapaus, talousarvioesitykseen liittyvät menettelyt
---	--

Ulkopuolinen henkilöstö	Ei sovelleta
-------------------------	--------------

Kokoaikaiseksi muunnetun henkilöstön kustannusten laskentamenetelmä olisi kuvattava liitteen 3 kohdassa.

Siirtymäajan aikana kaikki EPPOn määrärahoja tai henkilöstöä (kokoaikaiseksi muutettuna) koskevat lisäykset katetaan vastaavana vähennyksenä OLAFin määrärahoista tai henkilöstöstä (kokoaikaiseksi muutettuna).

Henkilöstövähennykset OLAFissa	2017	2018	2019	2020
Henkilöstötaulukoon sisältyvät virat/toimet (lukumäärinä)	-18	-36	-54	-90
<i>joista AD-palkkaluokassa</i>	-12	-24	-36	-60
<i>joista AST-palkkaluokassa</i>	-6	-12	-18	-30
Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)	-6	-11	-17	-28
<i>joista sopimussuhteisia toimihenkilöitä</i>	-5	-9	-14	-23
<i>joista kansallisia asiantuntijoita</i>	-1	-2	-3	-5
Henkilöstö yhteensä	-24	-47	-71	-118

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella) vuoden 2013 hintoina

OLAFin henkilöstömenojen vähennykset	2017	2018	2019	2020	Yhteensä
Henkilöstötaulukoon sisältyvät virat/toimet	-1,179	-3,537	-5,895	-9,432	-20,043
<i>joista AD-palkkaluokassa</i>	-0,786	-2,358	-3,930	-6,288	-13,362
<i>joista AST-palkkaluokassa</i>	-0,393	-1,179	-1,965	-3,144	-6,681
Ulkopuolinen henkilöstö	-0,214	-0,607	-1,000	-1,607	-3,428
<i>joista sopimussuhteisia toimihenkilöitä</i>	-0,175	-0,490	-0,805	-1,295	-2,765
<i>joista kansallisia asiantuntijoita</i>	-0,039	-0,117	-0,195	-0,312	-663
Henkilöstömenot yhteensä	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

- Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.
- Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.
- Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

Otsakkeen 5 määrärahoja olisi vähennettävä, jotta ne vastaisivat OLAFin henkilöstötaulukkoon tehtyjä vähennyksiä.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi 2017	vuosi 2018	vuosi 2019	vuosi 2020	Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho					
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ					

3.3.

Arvioidut vaikutukset tuloihin

- Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - vaikutukset omiin varoihin
 - vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus			
		2017	2018	2019	2020
XX artikla		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisen tulojen tapauksessa:

[...]

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

Tulot muodostuvat niin sanotuista ”transaktiomaksuista”, jotka olisi maksettava suoraan EU:n talousarvioon. Summia ei tässä vaiheessa ole mahdollista eritellä luotettavasti.